

Naturhistorisk Tidsskrift.

Udgivet

af

Henrik Kroyer.

Anden Rækkes andet Bind.

"*Hν ἔλαχες Σπάρταν κόσμει.*

Kjøbenhavn.

Forlagt af Universitetsboghandler C. A. Reihel.

Trykt hos Kgl. Høsbogtrykker Bianco Luno.

1846—1849.

Verum illud semper inculcandum est, hoc, quod paratur, horreum esse tantummodo et promptuarium rerum, in quo non manendum aut habitandum sit cum voluptate, sed eo descendendum, prout res postulat, cum aliquid ad usum sumendum est.

*Baconis Aphorismus tertius de conficienda
historia naturali.*

100 - 20170 - 4648

Indhold af den nye Nækkes andet Bind.

Første Hæfte (1846).

	Side
Henrik Krøyer, farcinologiske Bidrag (Fortsættelse).	
<i>Anonyx Edwardsii</i> Kr.	1.
<i>Anonyx Holbölli</i> Kr.	8.
<i>Anonyx tumidus</i> Kr.	16.
<i>Anonyx minutus</i> Kr.	23.
<i>Anonyx nanus</i> Kr.	30.
Diagnoser af Anonyxarterne	36.
<i>Opis typica</i> Kr.	46.
Udmaalinger af Anonyx- og Opis-Arterne..	56.
<i>Microcheles armata</i> Kr.	58.
<i>Amphithoe albomaculata</i>	66.
<i>Amphithoe Edwardsii</i> Sab.	76.
<i>Idothea sexlineata</i> Kr.	88.
<i>Idothea nodulosa</i> Kr.	100.
<i>Idothea robusta</i> Kr.	108.

Andet Hæfte (1846).

Henrik Krøyer, farcinologiske Bidrag, Forts. (Hertil Tab. Iog II)	113.
<i>Acanthonotus tricuspidis</i> Kr.	115.
Om Kumaernes Familie	123.
1. <i>Cuma Edwardsii</i> Kr.	128.
2. <i>Cuma Rathkii</i> Kr.	144.
3. <i>Cuma angulata</i> Kr. n. sp.	156.
4. <i>Cuma resima</i> Kr. n. sp.	165.
5. <i>Cuma lucifera</i> Kr.	171.
6. <i>Cuma brevirostris</i> Kr. n. sp.	174.
1. <i>Leucon</i> (nov. gen.) <i>emarginatus</i> Kr. n. sp.	181.
2. <i>Leucon Nasica</i> Kr.	189.
3. <i>Leucon dissimilis</i> Kr. n. sp.	194.
Udmaalinger af de beskrevne Arter	198.
Om Kumaernes Plads i Systemet.....	200.
Karakteristik af Familien og dens Slekter... samt Diagnoser af Arterne	203.
Forklaring af Kobberstavlerne.....	210.
H. Mathiesen, Uddrag af Darwins Rejseundersøgelser	212.

Tredie Hæfte (1847).

Henrik Krøyer, Ichthyologiske Bidrag (Fortsættelse)	225.
<i>Scopelus glacialis</i> Rhrdt.	230.
<i>Paralepis borealis</i> Rhrdt.	241.
<i>Stomias ferox</i> Rhrdt.	253.
<i>Cyclopterus spinosus</i> Fabr.	262.
<i>Liparis Fabricii</i> Kr.	274.
<i>Liparis lineatus</i> Kr.	284.
Krebs, et Bidrag til St. Thomas' Flora	291.

	Sæde
J. G. Rost, über Petrefacten in Holstein	303.
C. Holboll, om Grønlandernes Kiperkarnak.....	308.
Jr. Boie, Vortrag in der 24ten Versammlung deutscher Naturforscher.....	311.
J. C. Schiødte, om Bupresternes indre Bygning (Bidensl. Sejst. Herhandl., 1847 Nr. 3)	319.
N. Westring, om Insekternes Stridulations-Organer (Fortsættelse)	334.

Fjærde Hæfte (1847).

N. Westring, om Insekternes Stridulations-Organer (Fortsættelse)	337.
J. C. Schiødte, to guineiske Karaber bestrevne (hertil Taberne III og IV)	347.
Henrik Kroyer, farcinologiske Bidrag (Fortsættelse):	
<i>Henopomus manticus</i> Kr.	366.
<i>Henopomus tricornis</i> Kr.	372.
<i>Munna Fabricii</i> Kr.	380.
<i>Anceus elongatus</i> Kr.	388.
<i>Idothea Sabini</i> Kr.	394.
<i>Anthura carinata</i> Kr.	402.
<i>Tanais gracilis</i> Kr.	409.
<i>Tanais tomentosus</i> Kr.	412.
<i>Tanais Örstedii</i> Kr.	419.
<i>Tanais curculio</i> Kr.	423.
Udmaalinger	428.
<i>Apus glacialis</i> Kr.	431.
<i>Nehalia bibes</i> Fabr.	436.
J. C. Schiødte, om en Gruppe af gravende Cimices	447.

Fæmte Hæfte (1848).

J. C. Schiødte, om en Gruppe af gravende Cimices (Fortsættelse)	449.
P. Alberg-Holm, ornithologiske Bidrag til Færoernes Fauna..	465.
Scheel, bemærkning om Platypus serinus.....	526.
Henrik Kroyer, farcinologiske Bidrag (Fortsættelse):	
Slægten <i>Calanus</i>	527.

Sjette Hæfte (1849).

Henrik Kroyer, farcinologiske Bidrag, Fortsættelse (hertil Tab. VI):	
<i>Pontia Pattersonii</i> Timplt.....	561.
<i>Pontia Edwardsii</i> Kr.	572.
<i>Pontia Nerii</i> Kr.	579.
<i>Ishonyx typicus</i> Kr.	582.
<i>Centropages typicus</i> Kr.	588.
<i>Agetns typicus</i> Kr.	592.
<i>Thaumaleus typicus</i> Kr.	595.
Karakteristifer og Diagnoser.....	596.
Udmaalinger	606.
E. Hage, Tillæg til Paulsens Liste over Danmarks Fugle.....	610.
J. C. Schiødte, om en afvigende Slægt af Spindlernes Orden (hertil Tab. V).....	617.
— Steenstrup om Brachiopodernes Plads i Systemet, anmeldt.....	625.
Register over anden Rækkes første og andet Bind.	

Karcinologiske Bidrag
af
Henrik Krøyer.

(Fortsættelse).

Beskrivelsen af nordiske Isopoder, som aabredes ovenfor S. 115,
fortsættes her med de efterfølgende Arter.

***Henopomus muticus* Kr., n. gen. et sp.**

Dette hidtil ubekjendte Kræbssdyr forekommer i Havet ved de skandinaviske Kyster, lige fra Hammerfest til Dresundet. Det opholder sig gjæruue paa større Dybder, og jeg har aldrig truffet det saaledes som Arterne af Sloegterne Idothea, Vigia o. s. v. paa Stene eller Tang ved lave Strande.

Storrelsen hos de af mig undersøgte Individuer overstiger næppe tre Linier.

Grundfarven er lysegul, men bestroet med saa mange brune Punkter og smaa Marmoreringer, at Dyret i det Hele taget faaer et studentgraat Udsigende; kun enkelte Steder, hvor de brune Punkter savnes, fremtræder den gule Farve ren (foran paa Hovedets Overflade, paa Midten af fjerde Ring o. s. v.).

Formen er langstrakt (den største Brede indeholder tre Gange i Længden), næsten lige bred i hele Længden, eller dog

kun aftagende meget lidt mod begge Enden, og ucermer sig til det Elliptiske. Imidlertid aftager den noget sterkere i Brede fortil end bag, hvorimod den bagtil ender med jævnere Afrunding, fortil viser sig mere afstumpet.

Hovedets Længde indeholdes omtrent ni Gange i Total-længden, og det er dobbelt saa bredt som langt. Formen er firkantet, dog uregelmæssigt og med afrundede Vinkler, forreste Rand temmelig lige affsaaren, bageste Rand lidt udbojet, Siderandene konvergerende svagt i Retningen fortil. Pandesfladen eller Is-sen er jævn og glat, konvex paatværs.

De øverste Folere ere just ikke lange, men de have dog meget mere end Hovedets dobbelte Længde, og udgjøre mere end $\frac{1}{2}$ af Totallængden (næsten $\frac{3}{4}$), samt naae omtrent til Enden af de nederste Foleres Skafsts næstsidste Led. Skafstet kun halvt saa langt som Svoven, fireleddet; Leddenes indbyrdes Længdesforhold: $8+4+3+1\frac{1}{2}$. Forste Led udmærker sig fra de øvrige ved sin særdeles betydelige Tykkelse; ssjondt andet Led aftager sterk, overgaer det dog endnu tredie og fjerde meget i denne Henseende. Svoven er borstedannet, og bestaaer af en Snæ Led, af hvilke det første omtrent har ligesaa stor Længde som andet og tredie tilsammen. Skafstet viser enkelte lange Borster, Svoven er derimod næsten aldeles blottet for Borster.

De nederste Folere ere forholdsvis meget lange, idet de omtrent overgaae Totallængden en halv Gang; Formen tynd og borsteagtig. Skafstet er kortere end Svoven (de forholde sig omtrent som to til tre); det indbyrdes Længdesforhold af dets fem Led kan udtrykkes: $1+2+1+7+8$. De tre første Smaaled ere endel tykkere end de to sidste lange Led; det andet Led straat affsaaret i Enden, paa den ydre Side væbnet med en temmelig stor Torn. Fjerde og femte Led tynde og cylindriske; dog viser fjerde Led mod Enden en Drej-

ning eller Pejning. Den tynde Svøbe bestaaer af et særdeles stort Antal Led, der ere overmaade vanskelige at skjælne og at tælle; jeg har omrent funnet iagttagte 130; det første af disse Led er forholdsvis meget langt, de øvrige derimod særdeles smaa. Alle Leddene ere forsynede med Borster, som dog ere overmaade fine og smaa.

Øjnene, som indtage den største Del af Hovedets Siderande, have Middelstorrelse, og ere af sort Farve. Formen afrundet med lidt større Længde- end Bredegjennemsnit.

Kindbaffen temmelig stor; dens Længde udgjor idet mindstie $\frac{1}{2}$ af Totallængden; Formen langstrakt og smal. Den forreste, lidt indadværende Ende er kloftet til to Grene, der ere meget tætstillede og deraf vanskelige at adskille; enhver af disse Grenes indre Rand er udstaaren til fem Tænder, af hvilke dog den bageste er meget lille. Tæt bag disse Grene er anbragt et tilspidsset, lidt krummet Borsteknippe, hvis Borster ere saa tæt sammenstillede og næje forenede, at de ikke kunne adskilles og tælles (ikke engang ved Præsning har det funnet lykkes mig); fun saa meget er afgjort, at deres konvexe Rand er saugtagget. Tyggeknuden er sterkt fremtrædende indad; dens Tyggeslade er i Midten dybt indhulet, og har skarpt fremstaende Rande, der vise Spor til at være sammensatte af Tænder, som dog for største Delen ere afflidte; den øverste Rand bærer bagtil adskillige Borster. Palpen er næsten lige saa lang som Kindbaffen, tynd, tresiddet: Leddenes indbyrdes Længdesforhold: 3+3+2. Første Led det tyndeste, lidt kolloedannet; andet Led med Randene bugtede uregelmæssigt; tredie Led det tykkeste, noget ovalt eller med den indre Rand konvex, i Enden noget kloftet, saa at der mod den ydre Side dannes en stumpet knust Knude; dette Led er for en Del bedækket med et kort og tæt Led, og har tillige den ydre Rand i hele Længden væb-

net med henimod en Snes torneagtige, lidt krumme Borster; Enderanden er væbnet med længere Borster.

Første Kjæbepar bestaaer af to Plader: en indre, baade kortere og meget smallere, i Enden bredt afrundet og væbnet med almindelige Borster til begge Sider; og en ydre meget bredere, i Enden straat affkaaren, hvilken paa Enderanden er væbnet med omtrent otte, store og meget stærke, inddad saugtandede Torne.

Andet Kjæbepar, som omtrent har lige Størrelse med første, bestaaer af tre smaa, i Enden afrundede og borstebevæbnete Plader, af hvilke den inderste er den bredeste; de to andre ere meget smalle, men derimod længere, og have stærkere og længere Borster i Enden.

Overlæben er en bred, afrundet, i Enden næsten umærkeligt indbojet Plade, som kun viser højt svage Spor til Borster.

Underlæben er paa sædvanlig Maade kloftet eller delt i to afrundede Flige, hvis inderste Hjørner vise en tæt Borstevæbning; mellem hvilken en eller et Par Tænder synes anbragte.

Kjæbefodderne have en betydelig Længde (de udgjore nemlig omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden) og en sterk Bygnin^g. Palpen femleddet; det indbyrdes Længdeforhold af Leddene omtrent: 3+4+3+4+2. De tre første af disse Led meget brede (første og tredie Led af større Brede end Længde), hvorimod de to sidste forholdsvis maa kaldes spæde; det fjerde er temmelig cylindrisk, det femte stumpet konisk. Med Undtagelse af første ere alle Ledene rigeligt borstebevæbnete paa den indre Side. Den egentlige Kjæbedel, som kun naaer meget lidt ud over Palpens andet Led, er foldet efter Længden, eller ligesom bestaaende af to Dele, der stode sammen under en ret Vinkel; den ender affumpet eller affkaaren, og har Enderanden temmelig tæt forsynet med sorte Borster.

Brydstykket (eller de syv Brystringe til sammen) udgjor Naturhistorist Tidskrift. Ny Nalte. II.

omtrent $\frac{2}{3}$ af Total længden, og har næsten lige Brede i hele Længden. De enkelte Brystringe ere indbyrdes omtrent af lige Størrelse, eller vise dog kun højt ubetydelig Forskjæl i saa Henseende; de fire forreste ere krummede noget frem, de tre bageste ere derimod omtrent lige. Brystringene udmaerkede sig iorrigt derved, at de alle have Siderandene udssårne til mere eller mindre tilspidsede, børstevæbnede Flige: første Ring har paa hver Side to tilspidsede eller tornedannede Flige; anden, tredie og fjerde Ring hver fire Flige paa hver Side, de tre øvrige Ringe hver kun to bredtafrundede Flige.

Første Fodpar nærer i Længde næsten den halve Total-længde. Leddernes indbyrdes Længdeforhold kan omtrent ansættes: $4+3+1+4+3+\frac{1}{2}$. Bygningen er temmelig stærk, og de tre sidste Led danne tilsammen en Gribehånd (fjerde Led Haanden, femte og det næsten rudimentære sjette Led Fingrene). Første Led kolledannet; tredie Led triangulært, temmelig stærkt uddraget i Enden af den forreste Rand; fjerde Led langstrakt ovalt, med sterke Torné langs den bageste Rand; femte Led næsten liniedannet, dog med den forreste Rand svagt bojet eller konvex. Sjette Led en noget aflang Knude med to sterke og krumme Kloer i Enden, af hvilke den forreste er større end den bageste.

Andet Fodpar er ubetydeligt længere end første, men savner Gribehånd. Leddernes indbyrdes Længdeforhold omtrent $5+3+2+4\frac{1}{2}+4+1$. Første Led opsvulmet, kolledannet; andet Led ligeledes noget kolledannet, men mindre tykt end første; tredie Led antager en noget triangulær Form, idet dets nederste-forreste Vinkel er stærkt uddragen og tilspidsset; fjerde Led langstrakt, tyndt, cylindrisk; femte Led endnu meget tyndere end fjerde, ligeledes cylindrisk, i Enden uddragen til en Spids, der for en Deel udstrækker sig over og stjuler det meget lille, noget

ovale sjette Led, som i Enden er væbnet med to stærke, spidse og krumme Kloer.

De følgende Fodpar stemme baade i Form og Størrelse saa nær overens med andet, at de ikke behove nogen særstilt Beskrivelse.

Bagkroppen, hvis Længde udgjor hennimod $\frac{1}{4}$ af Total-længden, bestaaer kun af et tydeligt, stort og pladedannedt Led, dog ligesom med Spor til et Rødled. Formen er næsten fredsdannet, men med lidt større Brede end Længde (de forholder sig omtrent som 8 til 7) og saavel fortil som bag lidt afflaaren eller affstumpet. Den bageste Rand træder lidt frem paa Midten til en lille Ophøjning eller Knude; Siderandene ere i omtrent den bageste Halvdel væbnede hver med en halv Snæ smaa, spidse, svagt krummede, bagudrettede Tænder eller Torne, imellem hvilke smaa Berster ere anbragte. Gjællernes Dækkeplade paa Bagkroppens Underflade, som er enkelt, eller dannet af et Stykke, staaer ikke meget tilbage i Størrelse for selve Bagkroppens (deres Længde forholder sig omtrent som sex til syv, Breden som tre til fire). Af Form er den hos Hannerne usuldkommen fredsrund, fortil lidt afflaaren, bagtil med en lille Indbojning paa Midten; den er endvidere langs Midten af Underfladen temmelig stærkt udbojet, eller viser en Længdefjol, der giver den Tagform; hvorfor den, naar den præsses under en Glasplade, har lidt større Brede end Længde, medens den derimod i dens naturlige Form har begge Gjennemsnit lige store, eller Længden endog lidt større end Breden. Hos Hannerne er Formen af denne Plade ganske anderledes: den deles næmlig bagtil ved to skarpe og dybe, mere end Pladens halve Længde indtagende, Indsnit i tre Flige, af hvilke atter den midterste smallere Flig ved tre smaa Udsnit af den bageste Rand (et skarptvinklet i Midten og et noget afrundet paa hver Side) i Enden fremstiller fire Småflige: de to mellemste af disse

Smaaflige ere bredere, i Enden afrundede og borstevæbnede, medens de to smaa Sideflige ere smallere og lidt indadbojede. De store Sideflige have den ydre Rand stærkt konver, den indre mere lige, og ere bagtil tilspidsede; i henimod den sidste Halvdel er den ydre Rand borstevæbnet. Indvendigt vise disse Sideflige Muskelsnapper og en dem gennemtrængende, paa den indre Rand sig aabnende Kanal; dog har jeg fundet Bygningen heraf meget mindre tydelig end hos følgende Art.

De ligesom hos Slægten *Asellus* stærkt fremragende Hales vedhæng, hvis Længde omrent er lig med $\frac{1}{3}$ af Totallængden, og kun staer lidet tilbage for Længden af Bagkroppen, bestaae af en Røddel og to Alarer, der omrent have lige Længde med Røddelen. Denne bliver mod Enden noget bredere, eller er koldedannet, og viser sig langs Siderne forsynet med nogle lange Torn. Den ydre Alare er ubetydeligt kortere og noget spædere end den indre (de forholde sig som sex til syv); begge ere de langs Siderne og i Enden væbnde med Torneknapper.

Henopomus tricornis Kr.

Denne nye Art tilhører det grønlandske Hav, hvor den dog, saavidt man tor slutte af det ringe Antal nedsendte Individer, næppe er hyppig. Førrigt er aldeles Intet mig bekjendt om dens Livsforhold.

Storrelsen naer ikke fire Linier hos noget af de undersøgte Exemplarer.

Farven hos de i *Spiritus* opbevarede Individer er gulagtigt-hvid, tildels ren eller uplættet, tildels ogsaa i forskjellig Grad formorket ved overordentligt smaa, mørke Prækker.

Formen stemmer vel i Almindelighed talt meget nær overens med foregaende Arts, men er dog mere slad og bred (den største Brede staer ikke meget tilbage for den halve Totallængde),

og viser i det Enkelte mange Særegenheder, hvori blandt Hovedets Horn, der have foranlediget Ardens Navn, kunne udhæves.

Hovedet, hvis Længde fra Spidsen af Pandehornet udgør omtrent $\frac{1}{6}$ af Totallængden, uden Pandehornet kun omtrent $\frac{1}{8}$, og hvis Bredde omtrent er dobbelt saa stor som Længden, naar Pandehornet fraregnes, er, ligesom det øvrige Legeme, af en temmelig fladtrykket Form. Dets forreste Rand viser fire Indbosninger og fem Fremragninger. Den mellemste af disse sidste, der danner Pandehornet, er ved Noden bred og flad, men ender stærkt tilspidsset, og er tilsige i en temmelig betydelig Grad rettet opad. De to yderste Fremragninger, som findes anbragte, hvor Hovedets forreste Rand møder Siderandene, ere store, tilspidsede, tornedannede, eller vise sig ved nærmere Undersøgelse i Enden afkaarne, men forsynede med en lille Torn. De to imellem Pandehornet og de yderste Fremragninger fremtrædende Flige ere blotte Binkler, eller meget sorte og brede. Indbosningerne ere alle bredt afrundede.

Øjnene ere temmelig smaa, ellipiske, sorte, stillede langt hen mod Siderandene noget straat, saa at de konvergere fortil. De vise sig meget konvexe, eller rage stærkt frem over Hovedets Flade. Hornhuden frembyder sexkantede Facetter, og Lindsernes Antal er ikke ubetydeligt.

De øverste Foleres Længde udgjor omtrent $\frac{1}{4}$ af Totallængden, og de naae til henimod Enden af næstsidste Led i de nederste Foleres Skæft. Det fireleddede Skæft og Svøben have omtrent lige Længde. Længdeforholdet af Skæftets fire Led kan omtrent ansettes: $8+5+3+1$. Det første Led meget tykt, tondedannede; de følgende astage i Tykkelse ligesom i Længde, skjondt ikke i samme Forhold. Svøben har jeg fundet sammensat af fjorten Led, af hvilke det første er omtrent af lige Længde med de to følgende tilsammen. Langs den indre Rand er Svøben temmelig stærkt borstevebnet.

De nederste Folere ere af lige Længde med Dyrets Totallængde, eller overgaae endog denne lidet. Skafset omtrent af lige Længde med Svøben, eller dog kun ganske ubetydeligt kortere. Længdesforholdet af dets fem Led kan omtrent udtrykkes saaledes: $1+2\frac{1}{2}+1+6\frac{1}{2}+8$. Første Led har en lille Torn paa den ydre Side, andet Led en overmaade stor. Det lille tredie Led har omtrent dobbelt saa stor Brede som Længde, og er stillet noget straaat; fjerde Led langstrakt cylindrisk, dog noget uregelmæssigt; femte Led meget langstrakt og tyndt, lidt kold dannet. Svøben bestaaer af et meget stort Antal Led (jeg har talst over hundrede), af hvilke det første er langt, de følgende særdeles sorte, flere Gange saa brede som lange. Langs den indre Side er Svøben borstevæbnet.

Kindbaffen, hvis Længde omtrent indeholdes syv Gange i Totallængden, har i det Væsentlige samme Bestaffenhed som hos foregaaende Art. Paa hrer af dens to forreste Grene har jeg fun bemærket fire, men store og sterke Tænder. Borste kammen bestaaer i det Mindste af tretten, gradevis i Længde tiltagende Borster, hvis Saugtænder paa den konvexe Rand ere meget store og tydelige. Tyggeknuden er foroven forsynet med en stor Torn, ligesom hos foregaaende Art, men Tænderne langs dens Rande har jeg fundet stærkere og tydeligere fremtrædende, ligesom ogsaa Borsteantallet større. Palpen er idet mindste ligesaa lang som Kindbaffen, eller vel endog lidt længer. Længdesforholdet af dens tre Led omtrent $3+4+3$; det sidste Led viser kun en ganske svag eller næsten umærkelig Indbojning af den temmelig brede Endrand.

Overlæben danner en stærkt fremtrædende, jævn Buc, og er paa den nederste Rand ligesom filtet eller meget tæt besat med smaa Borster.

Undrerlæben af almindelig Form, dybtsloftet med afrundede Flige, fortil borstevæbnet.

Forste Kjæbepar som hos foregaaende Art, kun at jeg stundom har fundet den indre mindre og smallere Plade krummet mod den ydre; af de tre eller fire stærke og krumme Torné, som findes i Enden af den, er en eller to forsynede med Sideborster. I Enden af den ydre Plade har jeg funnet skjælne ti meget stærke Torné, der tildels ere saugtandede, tildels gaffelagtigt klostede.

Andet Kjæbepars inderste Plade har en temmelig konisk eller tilspidset Form; de to ydre smalle, indadkrummede Plader ere væbnede i Enden hver med fire meget lange Torné, af hvilke den inderste dog er betydeligt kortere end de andre, og tillige udmaarker sig fra disse, ved langs den indre Rand at være tæt væbnet med meget fine Borster og naaleagtige Torné. Begge Pladerne have en Mængde smaa Borster langs den indre Rand.

Kjæbefødderne ere kun meget lidt forskellige fra samme Dele hos foregaaende Art; dog viser den egentlige Kjæbebed en buesformig Tocerstribe, som om den bestod af to paa hinanden liggende Plader, eller var sammensat af to Led; i Enden har den et Dusin Hjerborster. Længdeforholdet af Palppens Led er omtrent: $5+7+5+6+3$. Forste Led er noget kortere end hos foregaaende Art, tredie Led mere afrundet, fjerde Led cylindrisk, femte konisk; tredie Led næar omtrent til Enden af Kjæbepladen. Svøben er temmelig stor, af triangulær Form med afrundede Hjørner.

De syv Brystringe tilsammen udgjøre omtrent $\frac{2}{3}$ af Totallængden, og ere temmelig fladtrykte; indbyrdes vise de kun ringe Forstjæl i Længde; dog er fjerde og især femte lidt kortere end de andre; ogsaa i Brede frembyde de kun ringe Forstjæl. De fire første ere krummede lidt fremad, de tre sidste lidt tilbage. Deres Sideraude vise for sidste Delen en stærk Torné- eller Knudebevæbning. Paa første Ring iagttages to Torné,

af hvilke den forreste, som tillige ligger dybere end den bageste, ender tilspidsen, og fortjener Navnet Torn, hvorimod den bageste allerede er noget afrundet i Enden. Anden Ring har paa hver Side fire Knuder, af hvilke den tredie i Ordenen dog er meget lille; de to mellemste ligge meget lavere end den forste og sidste (eller udgaae fra Ringens Bugslade). Tredie Ring viser omtrent samme Forhold som anden. Fjerde Ring har kun to Knuder, eller maaskee rettere: Ringens Siderande deles ved et spidsvinklet Indsnit i to Flige, en forreste større og en bageste mindre; og saaledes er ogsaa Tilfældet med de to følgende Ringe, kun at den forreste Flig tiltager i Storrelse, og at Indsnittet rykker længere tilbage. Syvende Ring har intet Sidesinsnitt, men dens bageste Winkler ere temmelig stærkt uddragne og tilspidsede. Ringenes Siderande ere forsynede med nogle smaa stærke Børster, der til dels ere anbragte i Enden af Knuderne.

Første Godpar overzaer i Længde noget den halve Totallængde; det er langstrakt og temmelig stort, forsynet med en Gribhaand, til hvilken de to sidste Led danne Kloen. Leddernes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $5+1+2+6+4+\frac{1}{2}$. Første Led opsvulmet, kort koldedannet; andet Led ligeledes kort koldedannet eller flaskedannet; tredie Led triangulært, med forreste-inderste Vinkel stærkt fremtrædende; Haanden meget langstrakt oval, i Enden afskaaren; femte og det lille sjette Led ere temmelig utydeligt adskilte fra hinanden, og danne tilsammen en Bue, dog saaledes, at kun den forreste Rand er mærkeligt bejet, den bageste næsten lige. Sidste Led er i Enden væbnet med to Kloer, af hvilke den forreste er større end den bageste; femte Led viser, foruden enkelte Børster hist og her, en Tornevæbning eller Saugtagger i en Streækning paa den indre Rand ved Noden. Haanden har nogle Torné paa begge Rande, de foregaaende Led især enkelte paa forreste Rand.

Andet Fodpar er endel længer end første, i Længde omrent ligt med Brynstykken eller $\frac{2}{3}$ af Totallængden. Dets Form langstrakt og tynd, hvilket dog mindre gjælder de to første Led end de øvrige. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omrent: $5+4\frac{1}{2}+3+7+6\frac{1}{2}+\frac{1}{2}$. Første Led langstrakt ovalt, dog uregelmæssigt, med den forreste Rand konvex, den bageste næsten lige; andet Led fort kollapsedannet; tredie Led langstrakt triangulært, med den forreste-nederste Vinkel meget stærkt fremtrædende; fjerde og femte Led liniedannede. Det meget lille sjette Led ovalt med to omrent ligestørre, stærke Kloer i Enden. Femte Led har paa den forreste Rand meget tynde Borster, tildels stillede knippevis; paa den bageste Torne, der udgaae fra hvert lille Indsnit, hvorved Randen bliver ligesom saugtagget. De øvrige Led ere forsynede med Torne og Borster hist og her, af hvilke især de i Enden af tredie Leds forlængede Vinkel falde i Øjnene.

De følgende Fodpar astage efterhaanden i Længde, saa at det sidste ikke har $\frac{2}{3}$ af det andets Længde, og de er holde derved et mindre tyndt Udsnende. Ogsaa foregaae nogle ubetydelige Modifikationer i Formen, men i det Væsentlige stemmede saa nær overens med andet Fodpar, at en yderligere Beskrivelse af dem synes overflødig.

Den af et Led bestagende Bagkrop, hvis Længde omrent indeholdes $4\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden, nærmer sig i Form til det Elliptiske, og har meget større Brede end Længde; den første er næmlig fuldkommen en halv Gang saa stor som den sidste, eller forholder sig til denne som 3 til 2. Man kunde ogsaa kalde Formen uhydeligt sekantet, idet saa mange Vinkler træde mere eller mindre tydeligt frem; men ligesom den elliptiske Form forskyres ved Vinklerne, saaledes bliver Sekanten afbundt ved et vel meget fladt, men tillige meget bredt Udsnit i den bageste Rand. Bogkroppens Rygflade er aldeles plan, eller viser næppe

noget mærkeligt Spor til Konverxitet. Den bageste Del af Siderandene og den yderste Del af den bageste Rand, eller de bredt afrundede Hjørner, hvorved disse Rande gaae over i hinanden, ere paa hver Side væbnede med semi eller sex smaa Plader (sikke Tornie som hos foregaaende Art), der ere forholdsvis sorte, men brede, og hvis bageste Vinkel træder stærkt frem. Mellem hver to af disse Plader er en Borste anbragt.

Dækpladen lader overalt en meget bred Rand omkring sig, eller er meget langt fra at bedække hele Bagkroppens Underflade. Den er hos Hunnen af en temmelig bred Form, med Siderandene noget konvere, forreste og bageste Rand lige afskaarne, den sidste tæt forsynet med meget fine og sorte Borster. Hos Hannerne er Forholeet omtrent ligesom hos forrige Arts Hanner, idet Pladen bagtil deles ved to dybe men smalle Indsnit i tre Flige, af hvilke Sidesfligene ere bagtil tilspidsede og hornformigt indfrummede, den mellemste Flig derimod bagtil udvidet til en meget bred, rhomboidalst Skive, hvis Sidesvinkler ere særlig spidse, og hvis bageste Rand er fint haarbevæbnet og noget bolgedannet ved et lille Udsnit paa Midten. Dette Udsnit begrændses paa hver Side af en bred og afrundet Fremragning, fra hvilken atter en lille Knude udgaaer. Mod den sjælle Firkants Midte ligge tæt op til hinanden to langsirakte, ovale, noget blæredannede Nedskaber, der synes frie fortil, bagtil tilhæftede (stimulerende Organer?). Sidesfligene, hvis Siderande bagtil ere berstevæbnede, opfyldes før største Dele af store, sterke, straatfillede Muskelbundter (jeg har talst sexten saadanne) hvilke ligge paa Siderne af den Mediankanal, der gjennemløber Sidesfligene, og aabner sig i Enden af deres indadfrummede Horn, med en temmelig stor, kredsrund Nabning.

Gjællefodderne ere brede Plader uden Spor til Borster.

Halevedhængen e eller sidste Par Bugfodder ere af noget forsijællig Form og meget forsijællig Størrelse hos Kjønnene:

hos Hunnerne ikke af Bagkroppens halve Længde, hos Hannerne næsten ligesaa lange som denne. Hos Hunnerne rager Rødstykket næppe frem over Bagkroppens bageste Rand, og er af omvendt kegledannede Form, tilspidset mod Røden, meget bredt i Enden. Den indre, stumpe Klare eller Griffel har omtrent lige Længde med Rødstykket; den ydre er lidt kortere, smallere og spidsere; begge have de et Par korte Borster i Enden. Hos Hannerne er Rødstykket foldedannede, og forholder sig i Længde til den indre Griffel som sex til syv, til den ydre som sex til fem. Begge disse ere saavel i Enden som paa Siderne væbnede med adskillige lange Borster og Torn.

Henopomus nov. gen.)* inter *Asellum* et *Järam intermediate*.

Antennæ superiores mediocris longitudinis (tertiam quartamve longitudinis animalis partem æquantes), flagello multiarticulato. Antennæ inferiores longissimæ, longitudinem animalis æquantes aut superantes, flagello centumarticulato et ultra. Mandibula palpo instructa triarticulato, pes maxillaris palpo quinquearticulato et flagello. Thoracis annulli margine laterali inciso et dentato. Pedes thoracici articulo sexto subrudimentario, ungvibus binis, anteriori majori. Par pedum thoracicorum primum manu subcheliformi, cuius palma articulo quarto, digitus articulo quinto sextoque junctis efficitur; reliqui thoracis pedes ambulatorii. Abdomen in unicum coalitum annulum, cuius pedes branchiales unica teguntur lamina permagna, in feminis integra, in maribus postice incisa, triloba. Pedes abdominales sexti paris exserti, varia magnitudine, nunquam vero stylis rudimentariis.

Henopomus muticus: gracilior (ter sere longior quam latus). Caput antice inerme. Antennæ inferio-

*^o) Nomen ex ἡνις et πωμα compositum.

res tertia parte totam animalis longitudinem superantes. Abdomen suborbiculare, parum modo latius quam longum. Lobus laminæ branchiarum tectoriæ intermedius apud mares postice in quatuor incisus lobulos.

Henopomus tricornis: lator (latitudo dimidiam fere æquans longitudinem). Caput antice tribus armatum cornibus vel aculeis, serie positis transversali. Antennæ inferiores longitudinem animalis æquantes, articulo pedunculi secundo crassissimo, aculeo marginis exterioris maximo. Abdomen subellipticum vel obsolete sexangulatum, multo latius quam longum. Lobus laminæ branchiarum tectoriæ intermedius apud mares postice integer.

Disse to Arter ere afbildede for det franske Værk over Rejsen til Spitsbergen (Crustacés tab. 30, fig. 1 a-n. fig. 2 a-q).

Munna Fabricii Kr.

Denne Art er nedsendt fra det sydlige Grønland (Godthaab) af Kaptajn Holboll i en halv Snes Exemplarer. Den skal være fanget i Begyndelsen af Marts paa 50 Farnes Dybde.

Hårven er hos de i Spiritus opbevarede Individer lyst gulbrun.

Størrelsen næar hos mine største Individer næppe halvanden Linie. Dette lille Dyr er, hvad Hannerne angaaer, af en fort og meget bredt oval Form; thi den største Brede over tredie Brystring er omtrent lig med, eller vel endog stundom ganske lidt større, end den halve Totallængde. Hos Hannerne derimod er Formen meget mere langstrakt og smal, og har allerede omtrent sin største Brede over Hovedets bageste Del; Breden indeholdes fuldkommen tre Gange i Totallængden.

Hovedet, hvis Længde indeholdes omtrent mellem fire og fem Gange i Totallængden, er forholdsvis meget bredt, næsten dobbelt saa bredt som langt, fortil slumpt afrundet, eller fremtrædende saaledes, at dets Sider omtrent danne en ret

Vinkel, hvis Hjerne er afrundet. Man funde ogsaa sammenligne Hovedet med en Triangel, hvis Topvinkel er rettet frem, hvis Vinkler, af hvilke Djnene danne de to Grundvinkler, alle ere afrundede, og hvis Grundlinie er noget udbojet eller konver. Fortil er Hovedet nedstraanende, paatvoers kun svagt hvælvet; dets Nande vise ingen Indskæringer og dets Overflade er glat.

Djnene, hvis Pigmenter sort, findes, som antydet, anbragte alleryderst paa Hovedets Sider bagtil. De have en ikke ubetydlig Storrelse, men udmaerk sig især ved at rage særdeles sterkt frem over Hovets Sider, saa at de med Føje kunne kaldes stilkede, skjent de naturligvis ere ubevægelige. Det er Djnenes store Fremragning, der giver Hovedet dets betydelige Brede; thi med deres Stilke forholde de sig til det øvrige Hoved omrent som tre til fire, eller de udgjore med andre Ord hensimod Halvdelen af Hovedets Brede. Hornhudens Facetter iagttages først ved en temmelig sterk Forstorrelse og Lindserne ikke uden Præsning. Disse sidste ere temmelig talrige, men smaa, af næsten fuglerund Form.

De øverste Tølere ligge ikke, eller dog næsten slet ikke, indenfor de nederste, men ovenover dem, saa at de bedække endel af deres Rød, og saa at de vise sig ganske frit paa Hovedets Overflade. De ere temmelig smaa, især i Sammenligning med de nederste, og overgaae kun lidet Hovedets Længde (hvorimod de overgaaes af dettes Brede); men de vise temmelig megen individuel Forskjællighed, idet de med Alderen synes at tiltage forholdsvis i Størrelse. Snart udgjore de næppe $\frac{1}{4}$ af Totallængden, snart $\frac{1}{3}$ af denne. De bestaae af et fireleddet Skæft og en Svøbe, men det indbyrdes Forhold af disse to Dele er ligeledes Forandring underkastet; hos nogle Individer har jeg fundet Skæftet omtrent dobbelt saa langt som Svøben (hos de mindre), hos andre begge af omtrent lige Længde, og efter hos andre (de største) Svøben lidt længer end Skæftet. Det

indbyrdes Længdeforhold af Skafets Led kan omtrent ansettes: $5+4+1+1$. Første Led lidt tykkere mod Enden og lidt skaat afstaaret; andet meget tyndere end første, ligeledes noget kolledannet; tredie og fjerde Led etter langt tyndere end andet, men indbyrdes lige tykke, eller fjerde endog lidt tykkere end tredie. Den langstrakte Svøbe har jeg snart fundet bestaaende af et eneste, snart af to og snart af fire Led; i Enden har den et Par sterke Borster.

De yderste (eller rettere nederste) Toler have en betydelig Længde, saa at de ere lige med, eller stundom endog overgaae Totallængden lidt, og ere fire Gange saa lange som de øverste, eller mere. Bygningen af middelmaadig Styrke. Det femleddede Skaft meget længer end Svøben, sjondt ikke dobbelt saa langt. Leddernes Længdeforhold kan ansettes: $1+1+1+5\frac{1}{2}+6\frac{1}{2}$. De tre første Led altsaa sørdeles korte, af en plump og meget uregelmæssig Form; fjerde Led temmelig cylindrisk, femte Led meget langstrakt kolledannet. Svøben, som omtrent har $\frac{2}{3}$ af Skafets Længde, bestaaer af et Dusin Led eller nogle flere, af hvilke det første er meget langt, længer end de to eller tre selgende tilsammen; andet til syvende Led temmelig lange (to til tre Gange saa lange som brede), de evrige derimod meget smaa. Den har en temmelig stærk Borstevæbning, medens Skafet kun viser sparsomme Borster. Dog har jeg hos et Par Exemplarer (begge Hunner) fundet disse Tolerne af en anden Bestaffenhed end den ovenfor beskrevne, næmlig omtrent dobbelt saa lange som Dyrenes Totallængde; det er især Svøben, som her voxer, saa at den overgaer Skafets Længde noget, ligesom den ogsaa bliver meget tyud og ganske traadformig. Antallet af dens Led er stort (jeg har talt 45). Hos. smaa Individer viser paa den anden Side Formen af Tolerne sig mere plump, og jeg har kun fundet 7 eller 8 Led i Svøben.

Kindbakken stor (overgaende Totallængdens Trediedel), langstrakt, fortil forsynet med to meget tætstillede Horngrene, hvis Rand er delt hos den forreste i fem Tænder (af disse er den anden, udvendigt fra regnet, den største, de to inderste meget smaa), hos den mindre bagesle, saa vidt jeg har funnet skjæne, kun i tre eller fire. Tæt bag disse tandvæbnede Grene har jeg paa den indre Rand fundet en Dusk af omtrent fem store Borster, som tildels have flossede eller borstevæbnede Rande. Et Stykke længer tilbage, dog foran Midten af Kindbakkens Længde, udgaaer den store Tyggefknude, der ender med en, som det synes, temmelig kredsrund Tyggefklade, der i Midten er fordybet, og har Randene tandvæbnede; ovenover Tyggefladen eller fra dens overste Rand udgaaer en temmelig stor Torn eller Spids, fra dens underste Rand et Par temmelig store Borster. Palpen, som er føjet til en fremragende Knude paa Kindbakkens ydre Side, har omtrent lige Længde med Kindbakken; Længdeforholdet af dens tre Led er omtrent $6+8+4\frac{1}{2}$; de to første Led have en langstrakt, temmelig cylindrisk Form, det tredie er noget halvmaanesformigt indadbojet, i Enden forsynet med tre lange Borster, af hvilke de to yderste længste ere saugtandede eller tornevæbnede i den sidste Halvdel paa den ydre Side. Omtrent fra Midten af andet Led paa den indre Side udgaae et Par frogdannede, paa den indre Rand saugtandede Torne.

Underlæben kort og bred, dybt vinkeiformigt flojet til to brede, afrundede Flige, hvis inderste, noget bolgede eller ind- og udbojede Rand er fint borstevæbnet. Tæt bag Fligenes forreste-inderside Vinkel findes mellem Borsterne et noget uformeligt, haardt, hornagtigt Legeme af ikke ganske ubetydelig Størrelse, hvilket synes at maatte forklares som en Tand eller et Knusellegeme. Dette Legeme er, saavidt jeg har erfaret, altid tilstede, men asverxler i Form og Størrelse.

Første Kjæbepar forholdsvis stort, bestaaende af to Plader, en toledet Kjæbedel og en enledet Palpe. Kjæbedelen er baade kortere og meget smallere end Palpen, dens første Led meget fort (det indeholdes omtrent fire Gange i andets Længde); det andet langstrakt, lidt indadkrummet, i Enden afrundet og væbnet med tre eller fire indadrettede Torné og paa den ydre Side med endel fine Haar. Den lidt krummede Palpe er i Enden straat affaaaren og paa Enderanden væbnet med otte store og især meget stærke, mod Spidsen tandede eller gaffelagtigt kloftede Torné, samt med nogle smaa Haar.

Andet Kjæbepar stort, af langstrakt og smal Form. Den indre Plade meget smal, næsten lige eller umærkeligt bojet, i Enden afrundet og forsynet med en temmelig stor Borstendst, som er rettet lige indad. Den ydre Plade er lidt længere men betydeligt bredere end den indre (dens Brede viser sig først ved Præsning), i Enden bredt afrundet og væbnet med et Dusin store og stærke, næsten lige eller kun svagt krummede Torné, hvilke langs den indre Rand ere saugtandede.

Kjæbesødderne have Middelstorrelse, og bestaaer paa sædvanlig Maade af en Kjæbeplade og en Palpe. Kjæbepladen er temmelig bred, i Enden noget straat affaaaren i Retningen ind og bag, paa den straa Enderand væbnet med endel meget smaa, indadkrummede Fjerborster. Palpen bestaaer af fem tydelige Led, hvis indbyrdes Længdesforhold omtrent er $1+2\frac{1}{2}+2+2\frac{1}{2}+2$. Første Led af meget større Brede end Længde; andet Led meget tykt, indknebet ved Noden, bolgefomigt udvidet mod Enden; tredie Led fort, tandedannet, næsten ligesaa tykt som langt; fjerde Led fort foldedannet; femte Led cylindrisk, dog lidt aftagende mod Enden. Palpen er væbnet med endel simple Borster, især paa de sidste Led.

Første Fodpar, som er det største af alle Fodparrene, og ikke ganske næer Dyrets halve Totallængde, har en temmelig stærk, hos mindre Individer endog plump Bygning, og udmerker sig ved den Grivehaand, som femte og sjette Led tilsammen danne. Leddenes indbyrdes Længdeforhold kan omrent ansættes: $7+8+4\frac{1}{2}+5+6+5$. Første Led fort kolloeddannet, dog ikke meget bredere i Enden end ved Noden; andet Led mere langstrakt, næsten cylindrisk, dog i meget ringe Grad bojet; tredie Led langstrakt-triangulært med tre eller fire næsten borsteagtige Torn i Enden; fjerde Led ligeledes triangulært, men meget bredere end tredie, med en Række (omrent otte) meget stærke, gradevis i Længde voksende Torn paa den bagste Rand. Disse Torn ere mod Enden forsynede hver med en Borste, der rager noget frem over deres Spidse. Femte Led (eller Haanden) langstrakt ovalt, med Borster og Torn langs den bagste Rand. Kloen meget stor, stærk, krum, i Enden tvekflostet eller maaesse rettere bestaaende af en Noddel, der i Enden er væbnet med to Kloer, af hvilke den forreste overgaaer den bagste betydeligt i Længde.

Andet Fodpar er allerede meget større end første, hos store Individer endog dobbelt saa langt. Det viser ogsaa efter Størrelse nogen Forskjæl i Formen, idet denne hos yngre Individer er meget plumper end hos ældre. Leddenes Længdeforhold kan ansættes omrent: $2+3+1\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}+4+1$. Første og andet Led temmelig cylindriske, dog lidt krummede; tredie Led fort kolloeddannet eller maaesse suarere noget flaskedannet; fjerde og femte Led liniedannede, forsynede med endel Torn langs Randene; sjette Led en langstrakt-oval Plade, som i Enden er væbnet med to Kloer, af hvilke den forreste er størst. Mellem Kloerne er en Borste anbragt.

Tredie Fodpar er atter længer end andet, dog som det synes i forskjellig Grad. Leddenes indbyrdes Længdeforhold:

$3+2+1+1+5+1$. Formen langstrakt og tynd, men i øvrigt i Hovedsagen ligesom hos andet Par.

Dette gælder ogsaa de fire følgende Fodpar, kun at de esterhaanden tiltage i Længde, saa at det sidste næsten har dobbelt saa stor Længde som Totallængden. Det er især semte Lid, som tiltager i Længde, medens derimod første Lid bliver kortere og kortere, og ganske skjules under Dyrets Bug. Hos syvende Fodpar er saaledes Leddernes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $1+3+1\frac{1}{2}+5+3+1$.

Bagkroppen, som er længer end Hovedet, og omtrent lig med $\frac{1}{3}$ af Totallængden, har en i Forhold til det øvrige Dyr meget smal Form, idet dens Brede kun udgør $\frac{2}{3}$ af dens egen Længde, og indeholder omtrent tre Gange i Hunnens største Brede. Den er af oval Form, og som angivet af tydeligt større Længde end Brede, indkneben ved Noden, bredest paa Midten, bagtil lidt tilspidsset og med stærkt hvælvet Rygslade. Ved nærmere Undersøgelse sees den hos Hannerne at bestaae af to Stykker eller Ringe, af hvilke dog den første er meget fort, eller næsten rudimentær (den udgør kun $\frac{1}{2}$ af Bagkroppens Længde, eller forholder sig til den anden som 1 til 6). Hos Hannen er Bagkroppen i visse Maader mere udviklet, idet jeg næmlig troer, at have funnet bemærke tre smaa Ringe foran eller ved Noden af den store bageste, hvilke indesluttet af den sidste tilbagebejede Brystring. Bagkroppens bageste Rand viser tre meget smaa Flige, af hvilke Sidefligene rage lidt frem over den bredere mellemstie Flig, fra hvilken et Par Borster udgaae. Paa Siderne af Bagkroppen mod dennes Nod findes fire temmelig store og stærke Torne, hvilke maaske dog ere Hunnerne ejendommelige, thi jeg har ikke hos Hannerne fundet gjensinde dem. Hver Siderandene gaae over i den bageste Rand, vise de astillige Saangtaender. Bagkroppens Underflade er forsynet med en enkelt Dækspiaade, der ikke staar meget tilbage for

Bogkroppen i Storrelse, er af en noget langstrakt, tungedannet eller oval Form, paa den udvendige Flade forsynet med endel sorte Borster ved Randene. Under denne Dækplade ligger paa sædvanlig Maade Anderedskaberne, der bestaae hvæt af to ovale, fra et meget kort Nodled udgaaende, Blade, som til-dils ere borstevebnede. Fra Bagkroppens Siderande udgaae allerbagest et Par rudimentære, toleddede Lemmer eller Hale-vedhæng, hvis Bygning er temmelig uhydelig, hvis Længde indeholdes omtrent tyve Gange, eller endog mere, i Dyrets Total-længde*), og som ere af noget forskjellig Form hos de forskjæl-lige Åeon: hos Hunnerne lige, hos Hannerne i Enden frogformigt højede.

Efter den fuldstændigere Undersøgelse, som Besiddelsen af flere Exemplarer har sat mig i stand til at foretage, mener jeg, at Slægtskarakteren nu kan fremstilles fuldstændigere og bedre saaledes.

Munna Kr.

Forma seminarum dilatata, ovalis; marium elongata, sublinearis. Caput latissimum (duplo ferme latius quam longum), longitudine quartam quintamve longitudinis animalis partem æquans. Oculi angulos capitis postico-laterales obtinentes, prominentissimi, quasi pedunculati (non vero mobiles). Antennæ superiores in superficie capitis superiori libere sitæ, supra (vix vero intra) antennas inferiores, basinque earum partim oblegentes, breves (capite

*) Jeg har ikke overset disse Lemmer hos M. Boeckii, men jeg har, da de hos denne Art endnu ere mere rudimentære (de indeholdes omtrent 40 Gange i Total-længden, og overgaae ikke i Storrelse Ternene paa Bagkroppens Sider), ikke turtet betragte dem som Lemmer. Hos nærværende Art derimod, hvor de fremtræde noget større og tydeligere, især hos Hannerne, kan ikke tvivles om deres Berettigelse til at betragtes som de første Rudimenter af Haleved-hæng eller sjette Par Bugsfodder.

tamen parum longiores), pedunculo quadriarticulato, flagello pauciarticulato. Antennæ inferiores longissimæ, longitudinem animalis æquantes vel superantes, pedunculo quinquearticulato flagelli multiarticulati longitudinem æquante aut parum vincente. Mandibula forma ferme vulgari, palpo armato triarticulato. Pes maxillaris palpo quinquearticulato. Pedes thoracici quatuordecim binis armati ungvibus; primum par ceteris brevius robustiusque, manu armatum subcheliformi; reliqua paria ambulatoria, sensim longitudine crescentes, ut ultima longitudinem animalis æquent aut superent. Abdomen capite longius, thorace multo angustius, unico constans annulo bene distincto, unicæque infra lamina præditum tectoria; appendicibus caudalibus fere evanescentibus vel prorsus rudimentariis.

Munna Fabricii Kr.: abdomen ovale vel subellipticum, aperte longius quam latum, appendicibus caudalibus rudimentariis sed sat distinctis. Annulus thoracicus septimus sexto vix brevior.

Munna Boeckii Kr.: abdomen capite aperte longius, subconicum, non multo latius quam longum, appendicibus caudalibus fere evanescentibus. Annulus thoracicus septimus parum distinctus, sexto multo brevior.

De io Arter af Slægten *Munna* staae hinanden særdeles nær, endog saa nær, at der kunde twivles paa, om der er tilstrækkelig Grund til at adfille dem; et Spørgsmaal jeg, da jeg af den sidste fun har seet et eneste Exemplar, maa overslade til Fremtidens endelige Afgjørelse.

Ancens elongatus Kr.

Af denne, en sjælden og lidet bekjendt Slægtforms nye Art har jeg fun seet et eneste Exemplar, hvilket jeg tilfældigt opdagede i et Glas mellem gronlandske Amfiboder; maaesse har det levet som Snyltedyr paa en af disse?

Længden hos dette eneste Individ udgjør ikke fuldt to Linier.

Farven er hvidgul, lidt i det Brunagtige.

Formen er noget langstrakt og liniedannet, saaledes, at den største Brede indeholdes omtrent halvssærde Gange i Total-længden, og saaledes, at det fortil noget tilspidsede Hoved og Brysstykke ligesom gaae i Et, medens Bagkroppen er paa-faldende tyndere end den øvrige Deel af Legemet, og er affsat fra dette næsten ligesom Halen af en Krabbe. Integumenterne ere haarde men meget sprede, og vise en meget knudret og ujævn Overflade.

Hovedet, hvis Længde omtrent udgjør $\frac{1}{2}$ af Total-længden (de fremragende Kindbækker medregnede), har ligesaa stor, eller endog lidt større Brede end Længde, og ligesaa stor Brede som den største Brede over Brystringene. Formen er, naar Kindbækkerne ikke tages i Betragtning, bredt firkantet, fladtrykket, nedbojet, Siderandene lidt konvere, den bageste Rand endnu meget stærkere konvex, forreste Rand med skarpt udstaende Sides-vinkler samt noget bolgesformigt udbojet, saalidts at tre stumpe og kun lidet synlige Vinkler opstaae mellem de nysomtalte Sidesvinkler.

Djnene ere anbragte i Hovedets Sideslader tæt bag Hjorne-vinklerne, rodligtbrune af Farve, meget smaa (kun indtagende omtrent $\frac{1}{4}$ af Længden af Hovedets Sider fra Hjornevinklerne regnet), hvælvede som et Uhrglas, med tydelige Lindser i temmelig stort Antal.

Folerne smaa, men af stærk Bygning, anbragte tæt indenfor Djnene, eller ved Kindbækkerne trængte langt ud imod Hovedets Sider; hvorved tillige de indre og ydre Folerne nærmes hinanden saa meget, at de kun med Vanskelighed kunne adskilles.

De indre Folerne, hvis Længde indeholdes mere end

ser Gange i Totallængden, og som ere meget kortere end Hovedet, have en stark Sylform, og vise sig bueformigt udadkrummede. Det fireleddede Skæft, som er mere end dobbelt saa langt som Svøben, har omtrent følgende Længdeforhold af Leddene: $3+2+2\frac{1}{2}+4$. Det første Led er imidlertid saa utsyneligt, at den for det angivne Længde ikke kan anses som sikker. Formen af Leddene er plump med Uudtagelse af det sidste, cylindriske. Svøben, hvis Forhold til Skæftet omtrent er som 5 til 12, bestaaer af syv Led, der gradvis astage i Tykkelse, men kun vise ringe indbyrdes Længdeforskel. Saavel Svøben som Skæft ere paa alle Led forsynede med enkelte Borster.

De ydre Følere, som ligge tæt op til de indre, eller ligesom flyde sammen med dem, ere endnu lidt kortere end disse, maa ske ligeleres noget mindre stærke. Skæftet, der ikke er dobbelt saa langt som Svøben (de forholde sig omtrent som 8 til 5), treleddet; Leddernes Længdeforhold $2+2+4$; tredie Led meget lyndere end de to foregaaende, cylindrisk. Svøben nem eller sexleddet. Borstebeklædningen sem hos de indre Følere.

Kindbækken vise sig som to meget store, ved Noden brede, fortil tilspidside og indadkrummede Plader, hvilke rage betydeligt frem mellem Følerne foran Hovedets forreste Rand (dog meget mindre end hos *Anceus maxillosus*); jeg har aldeles ingen Tænder funnet bemærke paa Pladernes indre eller medvendte Rand, ligesom heller ingen Spor til Palpe opdages paa dens ydre Side.

Beskaffenheten af Overlæbe, Underlæbe og Kjæber har jeg ikke funnet undersøge, da jeg ønskede at staane mit eneste Exemplar.

Kjæbefodderne ere temmelig store, idet deres Længde udgør mere end $\frac{1}{2}$ af Totallængden, men ikke deslominde vanskelige at undersøge. De synes at bestaae af den egentlige Kjæbelplade og en Palpe, hvilken sidste dog ligger ovenpaa

den første, og er saaledes forenet med den, at jeg ikke har funnet at skille dem. Kjæbepladen er langstrakt-oval, fortil temmelig tilspidset, langs den indre Rand tæt væbnet med smaa fremadkrummede Fjerborster. Palpen synes at bestaae af tre Led, der fremmester aftage i Længde, men især i Tykkelse. Kun det sidste og mindste af disse Led rager frem over Kjæbepladen; det er af cylindrisk eller langstrakt elliptisk Form, og har i Enden en meget lille Knude eller rudimentært fjerde Led, samt nogle smaa Borster.

Brystringene, hvis Længde tilsammen overskrider den halve Totallængde, ere fem i Tallet, alle meget tydeligt adskilte fra hverandere. Deres inddbyrdes Længdeforhold, naar de maales langs Siderne, kan omtrent udtrykkes ved Tallene $3+3+5+6+5$; alle Ringene have derimod lige stor Brede, hvorved altsaa Bryststykket faaer en langstrakt-firkantet Form. Første Ring er bojet lidt frem, eller har den forreste Rand konkav, for at slutte op til Hovedets Sider; anden og tredie Ring ere derimod ganske transverselle, eller hverken bojede frem eller tilbage i nogen værelig Grad; fjerde Ring, hvis bageste Rand er temmelig stærkt konkav eller inbojet, udmarkir sig ved en meget smal Længdefurc, eller Kanal, paa Middten af Nygfladen, hvorved denne ligesom deles i to uregelmæssige Hjørkanter; ogsaa paa Bugfladen kan denne Deling ses, dog mindre tydeligt, og saaledes, at Randen bliver meget bredere; femte Ring er krummet saa stærkt halvmaanformigt tilbage, at den ganske indeflatter Bagkroppens tre første Ringe. Dens bagudbejede Flige ende hver med en lille Indfjæring, hvorved to fremragende Spidser, en ydre lidt større og en indre mindre, opstaae.

Af de fem Par Brystfodder har jeg fundet de to forreste Par bojede tilbage og skjulte under Bugfladen, de tre ovrigre derimod udstrakte mod Siderne, saa at de vise sig, naar Dyret betragtes fra Nygfladen. Ægede ne ere alle af en temmelig

betydelig Størrelse, indbyrdes omtrent lige store, af middelmaadigt stærk Bygning, meget overensstemmende i Form, indrettede til at gribne med, dog uden egentlig Gribehånd.

Første Godpars Længde udgør omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent 8+6+3+3+6+3; første Led noget kollapsedannet; andet Led fort kollapsedannet eller omvendt øgdannet; tredie og fjerde Led med den forreste Rand noget konver, i Enden straat afskaarne, og derfor med den forreste-nederste Vinkel stærkt fremtrædende; femte Led liniedannet, dog lidt bejet, med den bageste Rand saugtagget eller væbnet med otte stærke Tænder; sjette Led eller Klo en temmelig stærk, krum, spids, ved en Assats delt i to Dele, den længere, vorstevæbnede Røddel og den egentlige Klo. Goddens fire første Led ere højt og her forsynede med enkelte Vorster og Torne.

De øvrige Godpar afoige saa lidet fra første, at en særegeen Beskrivelse ikke kan ansees for nødvendig.

Den næsten liniedannede Bagkrop, hvis Længde lidt overgaaer Hovedets Længde, og hvis Brede indeholdes henimod tre Gange eller halvtredie Gange i dens egen Længde, bestaaer af syv tydelige Ringe foruden de tre Halevedhæng. Ringene ere meget sorte, eller af meget større Brede end Længde, næsten af lige Længde indbyrdes, eller vise dog kun meget ringe Forstjæl, idet de Forreste tiltage gradevis, men kun lidt, hvormod Halevedhængene have mere end den tredobbelte Længde af hver af Ringene, eller omtrent udgjøre $\frac{1}{3}$ af Bagkroppens Længde. Som ovenfor bemærket ere de tre første af Bagkroppens Ringe paa Siderne indsluttede af den sidste Brystring; de fire frie Ringe vise en uregelmæssigt firesidet Form, idet Ryg og Bug ere flade, men Siderne noget indhulde eller fordybede, saa at de ligesom danne en Længderende. Fra Rygfladen betraktede aftenge Ringene lidt i Brede bagud, saa at

den sjette er lidt smallere end den femte, den syvende end den sjette, og deres bageste-yderste Binkler ere vel noget skarpe men ikke uddragne; paa Bugsladen derimod tiltage Ringene i Brede bagud, og deres bageste-yderste Binkler ere stærkt uddragne og spidse, saa at de endog kunne sees fremragende, naar Dyret betragtes fra Rygsladen. Hver af Ringene, fra anden til sjette inklusive*), er forsynet med et Par smaa Fodder. De ere imidlertid flere Gange saa lange som Ringen, til hvilken de ere hæftede, og omtrent af lige Længde med Halevedhængene, eller endog lidt længere. Saavidt jeg har funnet opfatte deres Form, bestaae de af en lille tyk Noddel og to meget lange, smalle og tynde Endeplader uden Borster.

Det mellemste Halevedhæng er noget triangulært eller pladedannet, bredt ved Noden, tilspidsset i Retningen bagud, uden Torne eller Borster, saavidt jeg har funnet iagttaget.

De yderste Halevedhæng have omtrent lige Længde med det mellemste, eller ere i al Fald kun ganske ubetydeligt kortere; de bestaae af en kort og bred Noddel (dens Længde forholder sig til Endepladerne som 2 til 5) og af to langstrakt-ovale, bagtil bredt afrundede og med adskillige temmelig lange Borster forsynede Endeplader.

Denne fra Slægtens hidtil bekjendte Arter meget tydeligt forskjellige Form kan diagnosteres saaledes.

Forma elongata, sublinearis. Caput longitudinem abdominalis vix æquans, nec dimidiat thoracis longitudinem. Margo mandibularum interior inermis. Antennæ eadem ferme invicem longitudine, vel superiores parum modo longiores. Quartus thoracis annulus sulco medio longitudinali, quintus lunatus, postice excavatus, laciniarum apice eroso. Septem abdominalis annuli præter appendices caudales; appendix intermedia obtriangularis, nullis instructa

*) Maafke er endog den første forsynet med et Fodpar.

setis; laminæ appendicu[m] lateralium natatoriæ ferme æqua-
les, setis instructæ terminalibus.

Idothea Sabini Kr.

I min Afhandling over Grønlands Amfipoder (1838) henvedte jeg Dymærksomheden paa en af Sabine i Polarhavet funden Idothea*), i hvilken han troede at gjenkende Østerseens Id. Entomon; og for ikke ret længe siden (ovenfor i nærværende Bind af Tidsskriftet S. 101) har jeg efter haft Lejlighed til at berøre denne Art, uden endnu at have nogen Kundskab om, at den var bemærket paa Grønlands Kyster. Forst efter den Tid er jeg blevet sat i Stand til, i det Kgl. naturhistoriske Museums grønlandiske Magazin at opdage et Exemplar af den, som allerede har henstaet der over sex Aar (siden 1810), og som er udsendt fra Julianehaab af Hr. Kjebmand Nielson. Jeg mener, ved Undersøgelsen af denne kæmperæssige Idothea, den største af alle kendte Isopeder, at have fundet den af mig, paa begge de ovenciterede Steder udtrykte, Ferneming bekræftet, at den er en egen, fra Idothea Entomon Linn forsikkellig Art, skjondt den visstnok staaer den meget nær. Jeg har ikke funnet forskaffe mig noget Exemplar af Østerseens Id. Entomon, og altsaa heller ikke funnet anstille nogen umiddelbar Sammenligning. Thi det er saa langt fra, at Pallas's Ord om denne Art (Spic. IX., 64): „in mari europeo omni observata sunt“, ere rigtige, at den tværtimod ganske synes indskrænket til Østerseen, og ikke engang, idemindste saavidt jeg har erfaret, treffes i Dresundet**). Naar Pallas fremdeles paastaaer: habui eandem speciem

*) Supplement to the appendix of Parry's voyage, 1821, pag. CCXXVII:
Idothea Entomon.

**) Waasse er det derimod denne, som under Navnet Mafro er
kisterne paa Sjællands Sydkyst (Karebæks-Minde) kendt som
stadelig for Fissegarnene.

ex oceano indicō; saa kan viist Ingen tænke paa Arts-Iden-
titet; hvorimod Angivelsen, dersom den er nojsagtig, vel beviser
den vide Udbredelse af denne Gruppe af Slægten Idothea.
Den af Steller ved Kamtschatka fundne Art, som Pallas
ligeledes hædrager til Id. Entomon, turde maaſte være iden-
tisk med den grønlandſſe.

Længden af det eneste undersøgte Individ, en Han, ud-
gjor over tre Tommer.

Farven er gulbrun, hif og her med mørkere Skygger og
Plætter, mod Siderne lysere.

Formen temmelig langstrakt og smal, især hvad Bag-
kroppen angaaer; Nygfladen i hele Længden meget stærkt hvæl-
vet. Den største Brede, som falder over den tredie Biystring,
indeholdes henimod $3\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden.

Hovedet, hvis Længde fun omtrent udgjor $\frac{1}{2}$ af Total-
længden, medens dets Brede udgjor $\frac{1}{6}$, eller er dobbelt saa stor
som Længden, har Halvmaaneform med Uobejningen rettet bagud.
Halvmaanens to fremadbojede Horn eller Side-flige deles hver
ved et lille og smalt Indsnit i den forreste Rand i to af-
rundede Smaaflige, af hvilke den yderste er meget større end
den inderste; begge ere de tæt vorstevæbnede paa en Del af
den forreste Rand. Den Del af Hovedets forreste Rand,
som ligger mellem de to Horn, danner en bred men forholds-
vis flad Indbojning; tæt bag Midten af denne Indbojning vis-
ser Hovedets Overflade en stærk Fortybning, saa stærk, at den
skuffende efterligner et Udsnit. Allerbagest frembyder Hovedets
Overflade mod Midten to smaa, stærk divergerende Furir, som
tabe sig i den bageste Rand. Forrigt er Hovedets Overflade
temmelig glat, nedstigende meget stejlt saavel fortil som mod
Siderne.

De overste Folere indeholdes omtrent syv Gange i
Totallængden, eller ere ikke langtfra at have Hovedets dobbelte

Længde, og næae til henimod Enden af de nederste Føleres Skæfts sidste Led. Formen mere langstrakt og smal end i Almindelighed hos Idøtheerne. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $4+2+5+7$. Det første Led altsaa dobbelt saa langt som andet, og det fjerde Led eller Svøben hjendeligt længer end det tredie og længer end Halvdelen af Skæftets Længde: Forhold, hvorved nærværende Art adfyller sig fra Id. Entomon, idet mindste efter Rathkes Afbildung. Første Led af uregelmæssigt-firkantet Omrids, fladtrykst, bredt, i Enden meget straat affstaaret; andet og tredie Led ligeledes straat affstaarne i Enden i Retningen ud og bag, begge koldeddannede eller tykkere mod Enden. Det udadrettede fjerde Led meget langstrakt og noget fladtrykt, liniedannedt, i Enden stumpet afrundet; langs den indre (her frem- eller endog udadrettede) Rand viser det tætte Tværstriber, der antyde en Ledinddeling eller Sammensmæltning af et stort Antal Smaaled (over tredive), samt tillige endel smaa Borster.

De nederste Følere udgjøre omtrent $\frac{1}{4}$ af Totallængden, og ere altsaa sorte. Skæftet er omtrent dobbelt saa langt som Svøben, og udværker sig ved en meget bred og fladtrykst Form, især af andet Led. Det indbyrdes Længdeforhold af Leddene kan omtrent ansættes: $4+6+5+5+7$. Første og andet Led have meget større Brede end Længde; andet Led overgaar de følgende betydeligt i Brede, er paa Undersiden fladt, ovenpaa derimod hævet til en Længdekam. Tredie og fjerde Led have næsten ligesaa stor Brede som Længde; femte Led er derimod af hjendeligt større Længde end Brede, ovenpaa aldeles fladt, underneden noget hvælvet, ved Noden indsnoret, i Enden bredt affstaaret. De fire sidste Led ere tæt besatte med Haar paa den ydre Rand; tredie og fjerde Led have hvært et lille Knippe sorte men stærke Torné i Enden af den indre Rand. Den borstedannede Svøbe bestaaer af ti Led,

af hvilke det første er længer end de to følgende tilsammen, det andet og tredie af større Brede end Længde, de øvrige af større Længde end Brede.

Overlæben danner en stor, næsten sjoldformig Fremragning, af meget større Brede end Længde, med afrundet, paa Midten lidt inddøjet, børstevæbnet Rand.

Kindbækken er just ikke meget stor, men af en stærk Bygning, og kan, naar den sees lige forfra, siges at danne ligesom en ret Vinkel, hvis to Been have omtrent lige Længde. Kindbækens forreste Blade, som ligger op mod Overlæben, er aldeles ikke konvext fremragende eller afrundet, men snarere endog lidt indhule, og forbinder sig skarpt med den ydre Sideblade. Den inderste Rands forreste Horngren er stumpt konisk, uden tydelige Spor til Tænder. Børste-Tværækken bag denne bestaaer kun af omtrent sex meget sorte men tillige meget stærke Børster. Tyggeknuden er lille ligesom Tyggefladen; denne sidste af noget oval Form paatvoers, Breden idetmindste dobbelt saa stor som Højden; en Bust Børster er anbragt paa Tyggeknudens inderste-bageste Hjorne. Kindbækens forreste-yderste Hjorne er paa Midten noget udhulet, saa at det ligesom deles i to Knuder.

Underlæbens afrundede Flige have paa den indre Rand mod Enden en temmelig stor, sortbrun Hornknude af en uregelmæssig, afflumpet, tildels noget udhulet Form; paa Knuden findes sorte Børster tæt anbragte; paa Underlæbens ydre Rand iagttages talrige Haar af en overordentlig Finhed.

Første Kjæbepars lille indre Plade er langstrakte oval, dog uregelmæssigt, i Enden væbnet med to store og meget stærke sortagtige Torne; den store ydre, i Enden straat affkaarne Plade har Enderanden forsynet med en halv Snæs store Torne af forskjellig Størrelse.

Af andet Kjæbepars tre Plader er den inderste som

sædvanligt den korteste og bredeste; alle tre ere i Enden væbnet med stærke Borster, der dog sees talrigst paa den inderste, i ringest Antal paa den yderste. Denne sidste er fremdeles langt tilbage paa den yderste Rand forsynet med en stor Masse særteles tætstillede og overmaade fine Haar.

Kjæbefoden's treleddede Kjæbedel er lille, tresidet prismatisk, i Enden lidt afrundet, væbnet med Borster paa Endesranden og paa endel af den opadvendte Rand. En opadkrummet, mod Enden tilspidsset, hornagtig Krog uggaaer, som sædvanligt, fra Kjæbedelens sidste Led paa den indre Side mod Midten af dets Længde. Den femleddede Palpe fort men bred, stærkt fladtrykket; Leddenes Længdeforhold omrent: 4+4+7+7+2; med Undtagelse af det omvendt-ovale næstsidste Led, hos hvilket Længden er overvejende, have de øvrige Led ligesaa stor eller større Brede end Længde. Borstevæbningen rigelig, til dels meget fin. Den toleddede Grobe naaer ikke til Enden af Palpens andet Led; dens ovale sidste Led er meget rigeligt forsynet med fine Haar paa den ydre Rand.

Brydstykket eller de syv Brystringe tilsammen udgjøre paa det nærmeste Halvdelen af Totallængden. De tilstage i Brede, skjondt kun i meget ringe Grad, indtil den bageste Spids af tredie Rings Epimerer, og astage derpaa efter gradevis. Første Ring er bojet stærkt frem, smal paa Midten, stærkt udvidet mod begge Sider; de tre følgende Ringe vise kun ringe Spor til Vojning, medens derimod de tre sidste, paa Grund af Epimerernes Stilling og Forlængelse, synes stærkt tilbagebojede. Epimererne ere stærkt udviklede paa de sex sidste Brystringe, og gaae gradervis over fra en mere eller mindre uregelmæssigt- og langstrakt-firkantet Form (fra anden til fjerde) til en spids Triangel-form (femte til syvende Ring). Sjette Rings Epimer har den største Udvikling (mod Siderne regnet, hvorimod den i Netningen forfra bagtil overgaaes af de foranliggende Ringe).

Paa Underfladen vise alle Brystringene sig ved en Langdefure paa Midten delte i to ligestore Halvdeler; den sidste er tillige hos Hannerne paa hver Side af Turen, tæt ved denne, forsynet med en konisk Knude.

I stedetfor at hos Idotheerne i Almindelighed en gradevis Overgang i Fodernes Form finder Sted fra Gribefodder til Gangfodder, saa besidde her, ligesom hos Id. Entomon, de tre første Fodpar en stærkt uddannet Gribehaan, medens derimod de fire sidste Par pludseligt vise Gangformen.

De tre første Fodpar ere altsaa meget nær overensstemmende i Form men voxende i Størrelse, eller med andre Ord: første Fodpar er det mindste; det har ikke stort mere end $\frac{1}{4}$ af Totallængden, hvorimod Bygningen er temmelig stærk. Ledenes indbyrdes Længdesforhold omtrent: $7+3+2+1+5+2$. Første Led folledannet, andet omvendt konisk, dog uregelmæssigt; tredie og fjerde ligeledes uregelmæssige, noget triangulære; femte ovalt, temmelig stærkt sammentrykket; Kloen plump, trind, kun i ringe Grad krummet, med en lille Torn eller Assats i Enden. Andet og tredie Fodpar adskille sig fra første især deri, at tredie og fjerde Led blive tydeligere assondrede indbyrdes, af en mere regelmæssig Triangelform, og tiltage i Brede (denne meget større end Længden); at femte Led eller Haanden bliver meget større, og at ligeledes Kloen voxer betydeligt, saa at den ikke blot naaer til Roden af Haanden paa dennes indre Side, men endogsaa lidt ud over det foregaaende (fjerde) Led, midt hvil fremragende Vinkel den danner ligesom en Tang.

Hos fjerde Fodpar, som omtrent har lige Længde med første, eller kun overgaer det ganske ubetydeligt, er Ledenes Længdesforhold omtrent: $8+4+3+3+3\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}$. Tredie og fjerde Led have en triangulær Form, men med omtrent lige stor Længde og Brede; femte Led liniedannet; Kloen lille, temmelig plump. Femte Fodpar har omtrent Form som fjerde,

men er betydeligt større og med længere Klo; sjette er etter længer end femte og det længste af alle Godparrene; ogsaa blive tredie og fjerde Led her af meget større Længde end Brede; syvende Godpar lidt kortere og noget spædere end sjette, men iørigt omtrent af samme Bygning.

Bagkroppen, som kun staer lidet tilbage for Bryststykket i Længde*), udmaerket sig ved sin langstrakte, smalle, tilspidsede, næsten dolagtige Form, og viser sig, fra Rygsiden betragtet, vel paa en Maade bestaaende af fem Ringe, af hvilke dog kun de fire kunne kaldes fuldt udviklede**). Første Ring er større end anden og denne end tredie; de to første have deres Sidedele frie, og besidte Bevægelighed; den tredie lægger sig derimod tæt op til de følgende, og besidder enten ingen, eller dog kun en højst indskrænket, førstilt Bevægelighed. Den meget lille fjerde Ring kan snarere siges at være antydet, end egentlig at være tilstede, idet den kun fremtræder som en tildels utsydelig eller næsten forsvindende E værsure ved Noden af femte Ring. Denne, som udgjor $\frac{1}{2}$ eller $\frac{2}{3}$ af hele Bagkropens Længde, er ved Noden noget opsvulmet, bredere end de foregaaende Ringe; hver af dens Siderande dannes af to, omtrent rette Linier, som stede sammen under en meget stump Vinkel, hvorved Formen bliver semifantet, sjældt meget langstrakt. Rygfladen stærkt hvælvet, endog meget tagformet; den bageste Spidse lidt opadkrummet. Ogsaa Underfladen er i en betydelig Grad hvælvet. Bugklapperne eller sidste Par Bugsfodder have en overmaade langstrakt, meget triangulær Form (dog uregelmæssigt og mindre tydeligt). Noddelen er fire

*) Derimod udgjor dens sørste Brede kun omtrent $\frac{1}{3}$ af Brystets sørste Brede.

**) Milne-Edwards angiver fem fuldkomment adskilte Ringe hos Idothea Entomon, og da Arten findes i Pariser-Museet, maa Angivelsen vel ausees som rigtig. Nathke paastaaer derimod i sin Beskrivelse, at fjerde Ring er sammenvoret til et Stykke med femte.

Gange saa lang som det lille, tynde og spidse eller dolkdannede Endedeled, forsynet med en straa Fordybning paa den ydre Side i omtrent den første Trediedel af Længden, og langs hele den iadre Rand med en Udhuling, som i Forbindelse med den fra den modsatte Klap danner ligesom en Nende. Noddelens forreste eller mod Brystet vendte Rand er rigeligt borstevæbnet.

Af de fem Par under Dækpladerne skjulte Bugfodder ere, som sædvanligt, de to første Par blotte Svømmefodder, kun omtrent halvt saa lange som de tre følgende, Respirationssredskaberne. Svømmefoddernes Plader ere langstrakte, i Enden afrundede, den ydre endel kortere end den indre. Det for Hannerne ejendommelige Redskab, som fremtræder paa den indre Side af andet Par, har lidt mere end Fodens dobbelte Længde, ender noget tilspidsset, dog efter først at have dannet en svag, noget lanceetsformig Udvudelse, og er i hele sin Udtrekning paa den indre Side forsynet med en meget tydelig Kure eller Kanal. Mandesoddernes Blade ende tilspidsede, det indre er langs den indre Rand forsynet med sorte Borster. Det meget lille Nodded gaaer paa den ydre Side ud i en temmelig stor, torneagtig Fremragning, som i Enden bærer et lille Borsteknippe.

Paa følgende Maade troer jeg at kunne diagnostere Arten i Sammenligning med Id. Entomon.

Idothea Sabini Kr.

Forma elongatior: latitudo corporis maxima tertiam longitudinis partem non æquans. Articulus antennarum superiorum primus secundo duplo longior; articulus quartus tertio productior, partemque totius antennæ tertiam longitudine superans. Antennæ inferiores articulo pedunculi secundo dilatato, laminari, multo latiore quam longo; flagello dimidiata pedunculi longitudinem vix superante, decem-

articulato. **Oculi** prorsus nulli. **Pes thoracicus** primus articulo sexto crasso, brevi (dinnidiam quinti articuli longitudinem non æquante), parum modo curvato. **Abdomen** annulis thoracicis junctis brevius, quatuor compositum annulis distinctis liberisque, subquinque angulatum.

I dothea Entomon.

Forma dilatata: latitudo corporis maxima tertiam longitudinis partem multo superans. Articulus antenuarum superiorum primus secundo brevior; articulus quartus tertio haud longior, nec partem totius antennæ tertiam longitudine æquans. Antennæ inferiores articulo pedunculi secundo longiore quam lato; flagello pedunculum longitudine superante, duodecimarticulato. **Oculi** minimi, simplices, nigri. **Pes thoracicus** primus articulo sexto gracillimo, elongato (longitudinem quinti articuli æquante), valde incurvo. **Abdomen** annulis thoracicis junctis longius (?), quinque compositum annulis distinctis (?), pyramidale.

Da jeg, ved at udkaste disse Diagnoser, med Hensyn til den sidste Art ene har maattet holde mig til Afsildninger, afhænger naturligvis Diagnosens Nejagtighed af Tegningernes. Jeg har stølet mest paa Rathkes Afsildninger, som de, der forekom mig at robe den største Nejagtighed, skjondt de vijsnok næppe ere ganske paalidelige, ifter hvad Munddelene angaaer.

Denne Art har jeg (hvad ogsaa er tilfældet med de foregaaende) ladet afbilde til det franske Værk over Rejsen til Spitsbergen o. s. v. (Crustacés tab. 27, fig. 1, a-o).

Anthura cavinata Kr.

Af denne Art har jeg kun set to Individer, der ere fanget af Hr. Ørsted i Øresund ved København (Kallebod Strand), og mig godhedsfuldt overladte.

Størrelsen hos det største Individ udgjorde omrent fem Linier, og maa rimeligvis ansees for meget usædvanlig; det mindre Individ havde næppe to Liniers Længde.

Farven er en smuk hvid, lidt i det Gulagtige.

Den største Brede indeholdes omrent ni Gange i Længden, og Formen er altsaa særdeles langstrakt og smal, fortil smallest, bagtil gradevis tiltagende (dog kun ganske svagt), saa at den største Brede falder over de to sidste Brystringe. Dyret er forresten noget fladtrykt, eller af kjendeligt større Brede end Højde, med glat, svagt hvælvet Rygslade, under Bugen i den allerstørste Deel af Længden forsynet med en stærkt fremtrædende Kjol langs Midten (paa alle Brystringene), eller dog idet mindste stærkt baadfærmigt hvælvet. Det er dette Forhold, som har foranlediget Artsnavnet, idet det, saavidt Ml. Edwards Fremstilling tillader at slutte, ikke gjenfindes hos Anthura gracilis Mont.

Hovedet lidet, fun udgjorende omrent $\frac{1}{2}$ af Total-længden, og meget kortere end første Brystring (de forholde sig som to til tre). Omridset ovenfra næsten firkantet, den forreste Rand med to halvmaaneformige Indbojninger og, som Folge deraf, med en Vinkel i Midten og en paa hver Side.

De inderste Følere ere sorte, idet de næsten indeholdes ti Gange i Totallængden, men de overgaae imidlertid noget Hovedets Længde; derimod ere de meget stærke, ja endog af plump, konist Form: de bestaae fun af fire, i Tykkelse gradevis aftagende Led, hvis indbyrdes Længdeforhold omrent er: 11+4+3+5. Fra Enden af fjerde Led synes to eller tre aldeles ruddimentære Smaaled at være affatte (dog temmelig utydeligt), hvilke maaesse kunne betragtes som Antydning af en Svebe.

De yderste Følere ere ikke blet tyndere end de øverste, men tillige endel kortere, endog kortere end Hovedet, og indeholdes omrent fjorten Gange i Totallængden. Formen sterk,

langstrakt konist. Leddenes Antal fire, hvil indbyrdes længdes forhold kan ansettes: $7+4+3+2$. Enkelte Borster iagttages paa de tre sidste Led. Om foruden de fire tydelige Led et lille rudimentært Led findes i Enden mellem Borsterne, kan jeg ikke bestemt afgjøre, men det forekommer mig imidlertid at være tilfældet. Forigt maa det bemærkes, at de yderste Tølere ligge med deres Nodled ganske ovenpaa de inderste, og at saaledes de yderste Tølere egentligt ere de overste, de inderste derimod de nederste.

Dinene ere meget smaa, sortagtige (dog kun temmelig svagt farvede), anbragte mod Hovedets Sider tæt ved dets forreste Rand. Formen rundagtig, dog just ikke regelmæssigt. Dinene vise sig omtrent lige godt enten Hovedet sees ovenfra eller nedenfra. Ved Præsning har jeg funnet iagttage en halv Snæs meget smaa, næsten kajledannede Lindser fordelt i Pigmentmassen.

Kindbaffen er meget lille, men temmelig stærk, vinkel-formigt bojet, forsynet med en temmelig lang, treleddet Palpe. Dens inderste-forreste Del har Randen bueformigt udbojet, saugtandet: forrest en temmelig stor hornagtig Tand, som synes at udgjøre en Gren for sig selv, og bag denne omtrent tretten eller fjorten meget smaa, alle meget spidse og lidt tilbagekrummede Tænder. Bag denne Del af Kjæben viser sig en stor konist Fremragning, der synes at svare til Tyggeknuden, og i Enden bærer to smaa koniske Fremragninger eller Torne. Palpen er noget længer end Kindbaffen (de forholde sig omtrent som 3 til 2, og Forholdet af de tre Led kan omtrent udtrykkes ved Tallene $3+4+4$); dens andet Led er ikke blot længere men ogsaa tykkere end første, i Enden stumpt aftrundet; begge Leddene vise en Mængde sorte Borster, det første langs den ydre Rand, det andet langs den indre. Tredie Led er meget tyndere end de foregaaende, liniedannet, i Enden væbnet med

et Par Borster, af hvilke en er lang, stærk, næsten torneagtig, noget udadskrummet.

Overlæben og Underlæben har jeg vel iagttaget og tillige udkastet Tegning af dem; men jeg er ikke saa sikker paa Rigtigheden af min Iagttagelse, at jeg holder det for hensigtsmæssigt at meddele nogen Beskrivelse af dem.

Begge Kjæbeparrene have aldeles unddraget sig min Undersøgelse, idet de ere meget smaa og tynde, og meget tæt forbundne med hinanden; hvilket paa den ene Side har gjort det umuligt for mig at adskille dem, paa den anden at udrede deres Form i deres naturlige Forbindelse.

Kjæbeforderne ere smaa men plumper. Selve Kjæbepladen noget oval, forholdsvis stor, idet den næsten naaer til Enden af Palpen, temmelig rigeligt forsynet med fine Haar. Palpen, saavidt jeg har funnet iagttage, kun bestaaende af to Led, det sidste meget fort, bredt, stumpet afrundet, foruden Haar forsynet med et Par torneagtige Borster mod Enden af den indre Rand. En lille oval Svøbe er tilstede.

Første Fodpar er ikke blot det længste (det udgjor $\frac{1}{3}$ af Totallængden), men ogsaa det langt tykreste, af en særdeles plump, næsten uformelig Dannelse, væbnet med en stærk Gribehand. Ledenes indbyrdes Længdesforhold omrent: 10+7+3+4+10+5. Første Led har den bageste Rand stærkt udvuet, er i høj Grad indsnoret ved Noden, men ivrigt meget opsvulmet, eller af et Slags Kollesform; tredie Led af større Brede end Længde; fjerde Led, som ikke ligger op mod Enden af følgende Led (denne indtages af tredie Led) men op til dettes bageste Rand, har Form af en langstrakt Triangel, hvis Topvinkel rager frem paa Fodens bageste Side, næsten som en Torn. Det store femte Led eller Haanden har en meget uregelmæssigt oval Form, og er paa den nederste-bageste Rand foruden med adskillige Torne ogsaa væbnet med en fremspringende,

spids Vinkel. Kloen bestaaer meget tydeligt af to Afdelinger eller Led, af hvilke Nodleddet fun er lidt længere men meget tykkere end andet Led eller den egentlige Klo; Spidsen af denne sidste svarer mod fjerde Leds fremtagende Spidse, medens Enden af første svarer mod femte Leds fremspringende Vinkel. Vorstevæbningen paa dette Hodpar sparsom.

Andet Hodpar er, sjældnt ulige tyndere end første, dog af en stærk Bygning. Leddernes indbyrdes Længdesforhold om-trent: $6+5+4+1\frac{1}{2}+5+4$. Første og andet Led noget kollæ-dannede, plumpe; tredie Led uregelmæssigt triangulært med baade forreste og bageste Rand udbojede (hvorved Tilnærmelse til Hjærtesform opkommer); det meget lille fjerde Led, der ligesom danner en Knude ved Noden af det store femte, er ligeledes triangulært, med den bageste Rand stærkt udbojet; femte Led eller Haanden temmelig stærkt krummet, med forreste Rand ud-buet, bageste indbojet; den store og stærke Klo, der i Forening med fjerde og femte Led danner et stærkt Griberedskab, bestaaer, ligesom hos første Hodpar, af to Afdelinger eller Led, af hvilke dog Nodafoelingen her er meget større end Spidsen. Med Und-tagelse af første Led ere alle Leddene, selv Kloens Noddel, for-synede med adskillige Berster; den sidste har ogsaa Torne eller Saugtoender langs den indre Rand.

De øvrige Hodpar afgive hverken i Størrelse, Form eller Delenes Forhold betydeligt fra andet; den mest iøjne-faldende Forskjål bestaaer deri, at fjerde Led østerhaanden til-tager lidt, og fremtræder tydeligere og bestemmere som førstilt Led, og at femte Led bliver noget tyndere.

Bagkroppen, hvis Længde udgjor henimod $\frac{1}{4}$ af Total-længden, og hvis Brede er ligesaa stor som Breden af de sidste Brystringe, bestaaer nu, seet ovenfra, af en tydelig Ring og af fem Halevedhæng; Forholdet af første til sidste er em-trent som to til tre. Det mellemste Halevedhæng er langstrakt

ova't, bagtil spidsere, med Randene tildels fint krenulerede og væbnede med smaa Borster. Af Halens Sidevedhæng er det inderste Par kortere og bredere, enleddet; det yderste længere, meget smallere, toleddet. Af Form er den inderste Plade oval, bagtil tilspidset, med en bueformig Indbejning paa den indre Rand mod Enden, paa hele den indre Rand temmelig sterkt borstevæbnet. Den ydre Plades første Led, som udgaaer fra en lille Røddel, er næsten dobbelt saa langt som andet, langstrakt=firkantet, uden mærkelige Borster. Andet Led fort=ovalt, bagtil smallere, i Enden og paa en Del af den indre Rand væbnet med store og grove Borster. Forvrigt er det Ejendommeligt for Slægten, at Sidevedhængene ikke ligge ved Sid'en af hinanden i en Flade, men danne en ret Vinkel mod hinanden, hvorför deres Form ikke uden Præsning eller Adskillelse fuldstændigt kan erkjendes.

Paa Bagkroppens Underflade fremtræde Gjællefsødderne, der have en meget langstrakt Form, og bestaae hver af en meget lille Røddel og to store, langstrakte, ovale, fortil spidsere Plader med tydelig Gjællestruktur, og som især bagtil ere forsynede med lange Borster.

Formedelst Ufuldstændigheden i Beskrivelserne af *Anthura gracilis*, bliver det vanskeligt at give en Diagnose for nærværende Art. Foreløbigt kan maastee følgende Udfast tjene.

Anthura carinata Kr.

Thorax supra depresso, planiusculus, infra tumidus, per totam longitudinem carinatus vel navicularis. Antennæ quatuorarticulatæ. Manus subcheliformis primi pedis thoracici permagna robustissimaque. Annulus thoracicus primus capite quadrato multo longior (tertia ferme parte). Secundus abdominis annulus ovalis, postice subacuminatus, annulo primo tertia ferme parte longior.

Arten er afbildet i det franske Reiseværk (Crustacés tab. 27 fig. 3, a-o.)

Tanaïs gracilis).*

Et eneste Individ af dette Dyr fandtes mellem Tang i Velsund paa Spitsbergen (Juli 1838).

Farven hvid i det Gulagtige.

Formen langstrakt, liniedannet, meget sirlig.

Hovedet er, som hos Slægten Tanaïs i Almindelighed, saaledes sammenmeltet med første Brystring, at de tilsammen synes kun at udgjøre en Masse. Denne Sammensmelting bestaaer imidlertid kun deri, at første Rings eller Hovedets Beklædning paa Ryggen og Siderne udvider sig skjoldformigt, og lægger sig ud over første Brystring, saa at kun dennes allerbageste Rand viser sig ovenfra. Betragter man derimod den samme Del af Dyret nedensra, saa vil man meget tydeligt kunne iagttage, at den første Brystring næsten har samme Størrelse som Hovedet. Den adskilles fra anden Brystring, ligesom alle de følgende Brystringe indbyrdes, ved en temmelig dyb Indsnoring, der tillige har ikke ubetydelig Længde. Af Form er Rygskjoldet sexkantet, eller begræn ses af sex rette Linier: en forreste Tvaerlinie, hvis Længde er lig Hovedets halve Brede, og som viser to flade Indsnit for de øverste Toleres Rand; to forreste Sidelinier, som ere rettede straat fremad og ind; to bageste Sidelinier af større Længde end de forreste og parallele med Dyrrets Længdeaxe; en bageste Tvaerlinie, i Længde lig med Hovedets Brede. Rygfladen af denne Sexkant er jævnt hvælvet, paa Siderne nedbojet, og den har saaledes temmelig megen Lighed med de langhalede Dekapoders Rygskjold, men et fra Pandens Midtlinie udgaaende Horn mangler.

*.) Af denne ligesom af de tre følgende Arteri har jeg tidligere meddelt Diagnoser (Nat. Tidst. IV, 162 sgl.).

De overste Folere, som indtage Hovedets hele forreste Trærlinie, og med Noden stode sammen i Pandens Middelpunkt, ere af stærk Bygning, men temmelig sorte; naar de i Enden anbragte Borster medregnes, er deres Længde lig med Længden af Hovedet og første Brystring, men uden disse lidt kortere. Formen syldannet, da Leddene gradevis aftage i Tykelse. Antallet af disse er kun fire, hvis indbyrdes Længdeforhold er følgende: $8+3+2+3$; det første er altsaa saa langt som de tre følgende tilsammentagne, andet og fjerde lige lange, tredie det korteste; det andet er noget straat afstaaret i Enden. Af Borster udgaae et Par fra Enden af hvert Led paa den ydre Side; fra Enden af fjerde Led udgaae fire, af hvilke den midterste omtrent har Længde som tredie og fjerde Led tilsammentagne, de øvrige omtrent som fjerde Led.

De nederste Folere ere baade kortere og svagere end de overste; de bestaae af fem Led, hvis indbyrdes Længdeforhold er følgende: $2+1+6+2\frac{1}{2}+\frac{1}{2}$; det tredie, af lidt bejet Form, er altsaa omtrent saa langt som de andre tilsammentagne. Af Borster har jeg bemærket en i Enden af første Leds overste Rand, en i Enden af andet Leds nederste Rand, en i Enden af fjerde Leds nederste Rand og tre i Spidsen af femte Led; den midterste af disse tre har næsten Folernes halve Længde.

Djnene, som ligge tæt op til Hovedets forreste Sides vinkler, ere særdeles smaa, punktdannede, næsten usynlige.

Om Munddelene hos denne Art kan jeg intet nærmere berette. Kun om Kjæbefodderne kan jeg anfore, at de egentlige Kjæbeplader ere smaa, noget firkantede, forsynede med en Borste ved den inderste-forreste Vinkel; at Palperne ere plumpe, femleddede, og at en lille, langstrakt oval Svøbe eller et Bedhæng findes paa Kjæbefoddernes ydre Side ved Noden.

Første Fodpar er af middelmaadig Længde (det indeholdes fem Gange i Totallængden) men af meget stærk Bygning, væbnet med en Sax. Det bestaaer af fem Led*), hvil indbyrdes Længdesforhold omtrent er: $3+2+3+3+2$. Første Led uregelmæssigt, krummet, tykkere ved Noden end i Enden, straat afskaaret; andet Led af fuldkommen Triangelform med Grundsladen eller Længden indad, Toppunktet udad; tredie Led er paa den ydre Side udbuet eller stærkt opsvulmet, saa at det bliver meget bredere end det foregaaende. Haanden stor, bred, tiltagende i Brede fra Noden mod Enden, paa den indre Side forlænget til en triangulær Spids eller ubevægelig Klo, som er væbnet med fire smaa Tænder og tre Borster paa den mod Tommelen vendte Rand og med en Borste paa den modsatte Rand. Tommelen eller den berægelige Klo er spids, noget indadkrummet, paa den indre Side glat, paa den ydre tæt besat med smaa Knuder eller grannuleret.

Andet Fodpar er noget kortere men meget svagere end første, og ender med en simpel Klo istedetsor med en Sax. Det bestaaer af sex Led, hvil indbyrdes Længdesforhold omtrent er følgende: $8+\frac{1}{2}+3+3+4+4$. Første Led er kulletannet, den indre Rand noget bolgeförmigt bejet; andet Led sørdeles lille, saa at det meget let kan undgaae Opmærksomheden (hvilket synes at have været tilfældet med Milne-Edwards). Kleen er meget lang og lidt bejet, men saa overordenligt tynd, at den faaer stor Lighed med en Borste. Ved at underkastes Praeening og en meget stærk Forsterrelse, viser den sig bestaaende af to Døre eller Led, af hvilke det første langs hele den ydre Rand er væbnet med en Mængde smaa Torné eller Saugtænder; det andet Led er den egent-

* Hvor til dog maaesse entnu komme et sørdeles fort, tykt og ufermeligt Nodeld.

lige Klo. Fra første Ledes indre Rand udgaae to smaa Berster, og en meget lille fra Enden af andet Ledes ydre Rand; fjerde Led viser to lignende, dog noget kortere, den ene udgaaende fra Enden af den ydre, den anden fra Enden af den indre Rand; endelig er femte Led væbnet med en lille Torn i Enden paa Kloens ydre Side.

De følgende fem Fodpar stemme i Sterrelse, Delenes indbyrdes Forhold og Form saa noje overens med andit Par, at de ikke kræve nogen særligt Beskrivelse; de eneste Forskjelligheder, jeg har funnet opdage, ere, at de sidste Fodpar esterhaanden blive mindre svage og tynde, at Bersterne mere afgjort blive til Torne, og at de ligeledes ere tilstede i noget større Antal. Hos syvende Fodpar, hvor Tallet naaer sit Maximum, har jeg saaledes bemerket tre i Enden af andet Led, to i Enden af tredie, tre i Enden af fjerde og sex i Enden af femte Led.

Bagkroppen indeholder omtrent fem Gange i Totalstaengden, har omtrent samme Brede som Forkroppen, og bestaaer af sex tydelige Ringe*); de fem første Ringe ere meget

*) Milne-Edwards tillægger Bagkroppen hos Slægten Apseudes „six anneaux bien distincts”, og anfører om Slægterne Rhoea og Tanais, at de gaafte ligne Apseudes, undtagen i Forholdet af Følerne og det andet Fodpar. Derefter skulde man troe, at der tilkom Slægten Tanais ser tydelige Ringe i Bagkroppen, hvilket ogsaa er tilfældet med den ovenfor beskrevne Art. Men Milne-Edwards's Afsildning af Tanais Cavolinii viser kun fem Ringe. Ogsaa i anden Huseende strider denne Afsildning (Hist. des Crustacés, pl. 31 fig. 6) mod Slægtskarakteren. „Les trois premiers anneaux de l'abdomen sont plus développés que les suivants, et le dernier surtout est assez petit”, hedder det i Slægtskarakteren (III, 141). Ligesom dette strider mod ovenstaende Beskrivelse af Tanais gracilis, saaledes strider det ogsaa mod Afsildningen af T. Cavolinii, hvor Bagkroppens sidste Ring er meget større end den næstsidste og idetmindste ligesaa lang som den første, samt længer end den anden og tredie. Slægtskarakteren maa altsaa i dette Punkt forandres.

forte, indbyrdes omtrent af lige Længde; hvorimod den sjette har den dobbelte Længde af enhver af de foregaende, og bagtil er stumpt afrundet. Paa Undersiden af denne Ring sees ligesom en syvende Ring indskåret, der dog aldeles ikke træder ud over sjette Rings bageste Rand. De Buglemitter, hvoraf enhver af de fem første Ringe bærer et Par, bestaaer hvært af to tæt ved hinanden liggende, langstrakte-ovale, borstevæbnede Plader.

Sjette Par Buglemitter, som er af den sædvanlige langstrakte og smalle Form, udgør omtrent $\frac{1}{3}$ af Bagkroppens Længde, og overgaar lidet Bagkroppens sjette Ring. Det bestaaer af et kort Rødtæd og to Griffler. Røddelen er omtrent af lige Længde med den lille, folledannede ydre Griffel, men forholder sig til den indre omtrent som 5 til 18. Den indre Griffels Ledinddeling er temmelig u tydelig, idet et rudimentært første og sidste Led synes at være tilstede foruden to tydelige Led. Leddenes Længdeforhold kan omtrent ansættes: 2+7+6+1; andet, tredie og fjerde Led ere forsynede med adskillige Borster. Den ydre Griffels andet Led er lidt længere men tyndere end det første, i Enden borstevæbnet.

Afbildning findes i det franske Neisserark (Crust. tab. 31, fig. 4, a—i).

Tanaïs tomentosus Kr.

Hr. Ørsted har blandt Østers, nedsendte fra det sydlige Norge, fundet et Par Individer af denne Art. Selv har jeg truffet nogle saa Exemplarer i Øresundet, saaridt jeg mindes mellem mere almindelige blaa Muslinger (*Mytilus edulis*).

Bed den tykke, endog plumppe Form og ved Bagkroppens meget tætte Haarbeklædning langs Siderne (hvilken hidrerer fra de i Regelen mod Siderne rettede Svammefodder) adskilles nærværende Art ved første Djekast fra Slægtens øvrige mig beskendte Arter.

Ogsaa i Farve er den forskellig fra foregaende Art.

Grundfarven er vel gulhvid, men Hovedets Rygflade er paa forskjellig Maade marmoreret med Brunt, og hver af Bryst- og Bugringene viser paa Rygfladen bagtil et mere eller mindre tydeligt, brunt Toerbaand.

Hovedets eller rettere sagt Rygskjoldets Længde indeholdes omtrent fem Gauge i Totallængden. Det lægger sig saa ganske ud over den første Brystring, at intet Spor af denne kan sees ovenfra; af Form er det uthydeligt ovalt eller noget særkantet med afrundede Hjørner; den største Bredt intræder først meget langt tilbage, efter de to Trediedele af Længden, og saaledes ere de forreste Siderande meget længere end de bageste Siderande. Den forreste Mand viser to smaa Indbojninger og altsaa tre lidt fremspringende Flige. Rygskjoldet ligger iovrigt tæt op til den anden Brystring ligesom de følgende tæt op til hverandre indbyrdes ndeu at være lige som adskilte fra hverandre ved Indsnorinjer af betydelig Udestrækning. Anden Brystring er den korteste af de frie Brystringe, sjette og syvende de længste; de tre mellemliggende ere omtrent ligestore indbyrdes, lidt længere end anden, lidt kortere end de to sidste. De sex bageste Brystringe overgaae noget i Længde Hoved og Bagkrop tilsammen, eller udgjøre lidt mere end den halve Totallængde. Brystringene astage jævnt, men kun meget svagt, i Bredt lige fra anden til sidste.

De øverste Folere, som omtrent indeholdes syv Gauge i Totallængden (Borsterne uberegnede), ere af sterk og plump Bygning, ved Roden sammenstodende i Pandens Middellinie, og have Sylform. De bestaae kun af tre tydelige Led, hvilke indbyrdes Længdeforhold er $10+4+3\frac{1}{2}$; første Led altsaa længer end begge de følgende tilsammen, hvilke intbyrdes næsten ere ligelange; andet Led mindre tykt end første, og tredie Led tyndere end andet, af konisk Form. Jeg vil ikke nægte Muligheden af, at der endnu kunde være et fjerde Led tilstede, ja

jeg troer endog at turde antage et saadant, men dette er i al Fald saa u tydeligt, paa Grund af de omgivende Borster, og saa overordentligt lille og rudimentært, at det ikke kan komme i Betragtning. Nogle lange Borster udgaae fra Enden af Leddernes nederste Rand, især fra Enden af sidste Led; foruden disse udsender andet og især tredie Led fra Enden nogle meget lange, sørdeles tynde, krollede Haar, hvilke dog ikke altid ere tilstede.

De nederste Folere ere lidt kertere og endel tyndere end de overste, men dog endnu af plump Bygning og af Syl-form. De bestaae af fem Led, hvis indbyrdes Længdesforhold omtrent er: $6+2+5+4+1$. Leddernes Form har intet særegent, kun er det lille, noget koniske sidste Led eller Svøben saa tæt besat med og omgivet af stærke Borster, stundom ogsaa med fine krollede Haar, at det med Vanskelighed iagttages. Maaske bestaaer Svøben endog af to, visuelt meget u tydelige Småled. Dgsaa de andre Led vise nogle Borster og enkelte Haar.

Dinene, som ligge yderst i Rygskoldets forreste Hjørner, udenfor de øverste Foleres Nod, ere smaa (skjendt større end hos *T. gracilis*), sorte, ovale, straatstillede eller divergerende (med den forreste Ende lidt udadrettet). De ere vel sammensatte, men saa u tydeligt, at man ikke uden ved stærk Præsning er i stand til at fremstille de enkelte Lindser ganske tydeligt. Lindsernes Antal er temmelig ringe, næppe over en halv Snes. Deres Form ægdannet, dog kort og bredt.

Kindbaffen af langstrakt Form, dog stærktbygget, for til temmelig meget indadkrummet og kloftet til to tilspidsede Grene, der ingen sikre Spor til Tænder vise. Borsteknuppe uedenfor disse Grene savnes ligeledes.

Tyggefunden er temmelig stor, med fredsrund fordybet Tyggeslade, der viser svage Spor til Tværstriber, men hverken Tænder eller Borster.

Første Par Kjæber er af langstrakt og smal Form, og bestaaer af to Grene; den indre eller Kjæbegrenen er lidt indadbojet, paa den noget afslumpede Enderand væbnet med fem eller sex stærke Torne, som paa begge Sider omgives af Borster; ogsaa denne Grens ydre Rand viser endel, rigtignok meget smaa Borster. Den ydre Gren er bojet tilbage, lige, konisk, toleddet; det sidste Led mindre end det første, i Enden forsynet med to Borster, af hvilke den ydre er sædeles lang.

Underlæben bred, ved et dybt tilspidset Indsnit i Enden delt i to afrundede Flige, og paa Siderne forsynet med en temmelig stærk Assats eller Fremragning. De afrundede Endeflige bære hver i det ydre Hjørne et rudimentært, med Borster besat Led og inden for dette nogle meget korte Haar eller Borster.

Andet Par Kjæber synes kun at bestaae af en eneste, bred, indadkrummet, i Enden lidt tilspidset Plade; idetmindste har jeg ikke været i stand til at iagttagte noget andet Nedstab, der syntes at kunne henføres til dette Kjæbepar. Pladen synes at være toleddet, sjældent utsydeligt; i Enden bærer den en Borste, som ved Noden er fjerdannet, paa Siderne nogle lange Haar.

Kjæbesodderne ere temmelig store, af noget langstrakt, men dog stærk Form. Palpen bestaaer af fire, temmelig plumper, med stærke Borster (eller tilvæls Torn) væbnede Led. Af Kjæbeplader findes kun et Par, som er lidet større end ikke til Enden af Palpens andet Led), uregelmæssigt firkantet, i Enden væbnet med et Par smaa Borster. Det Grundled, som bærer Kjæbeplader og Palper, viser ikke blot nogle lange Borster i Enden (udgaaende ved Kjæbepladernes Nod), men ogsaa paa den ydre Side.

Første Fodpar har en sædeles betydelig Størrelse

(dets Længde indeholdes kun $2\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden) og en tilsvarende Styrke, eller rettere Plumphed; det er semleddet, og forsynet med Sar. Leddenes indbyrdes Længdeforhold er omtrent $3+2+3+4+2$. Haanden meget stor, af noget langstrakt Form, Breden ikke fuldkomment lig med den halve Længde. Den ubevægelige Klo er i næsten sin hele Længde temmelig bred, men ender imidlertid med en tynd lille Torn eller Spids. Saavel fra den øverste som fra den nederste Rand udsender den adskillige sterke Borster (fire eller fem paa hvert Sted), men viser ingen Tænder. Temmelen er ganske ubetydeligt kortere end Haandens halve Længde, noget krum, meget spids. Foruden de omtalte Borster har Haanden, ligesom alle andre Dele hos dette Dyr, nogle uldagtige Haar.

Andet Fodpar indeholdes omtrent $\frac{3}{2}$ Gange i første Fodpars Længde og noget mere end tre Gange i Totallængden; Bygningen er af middlmaadig Styrke, Kloen undtagen, som er meget tynd. Leddenes indbyrdes Længdeforhold omtrent: $7+2+2\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}+3$. Paa første Led har jeg fundet tre smaa Borster øverst paa den indre Rand og en ved Enden af den ydre; andet Led viser en meget lille Borste i Enden af hver Rand; og dette er ogsaa Tilsældet med tredie Led og med det langstrakte fjerde Led, hos hvilket sidste Borsterne dog tiltage i Antal, og tildels blive temmelig lange; femte Led eller Kloen er af konisk Form, mod Enden sædeles tynd, spids og noget krummet. Under en meget stærk Forstørrelse viser den sig ligesom sammensat af to Stykker eller Smaaled, af hvilke Nodleddet omtrent er dobbelt saa langt som Endeleddet.

Tredie Fodpar endel kortere end andet, halvt saa langt som første, af temmelig plump Bygning, semleddet. Leddenes indbyrdes Forhold er omtrent: $5+2\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}+2+1$. Kloen er lille og, uden just i sig selv at være svag, er den

dog i Sammenligning med de foregaaende Led tynd; mod Enden viser den sig forsynet med nogle Borster eller smaa Torn. Det, som især er karakteristisk for dette og de følgende Fodpar, er de meget stærke Torn, der ere anbragte paa andet og tredie Led; paa andet Led har jeg kun tagget to i nederste bageste Hjorne, paa tredie omtrent et Dusin, anbragte paa Leddets nederste og bageste Rand i to Rækker, mellem hvilke Leddet synes at være forsynet med en Fordybning, hvori det følgende Led kan optages ligesom Bladet af en Holdekniv i Skafset. Altsaa denne andet og tredie Led en kraftfuld Haand, hvis Klo udgjeres af fjerde og femte Led tilsammen. En lang og temmelig stærk Borste har jeg tagget i Enden af første Leds bageste Rand, to i Enden af andet Leds bageste, en i Enden af tredie Leds forreste Rand, og endelig i Enden af fjerde Led tre Borster, to bag Kloen og en, meget lang, foran denne.

Fjerde Fodpar stemmer i alle Henseender overens med tredie.

Femte Fodpar er ganske lidt længer end de to foregaaende, men omtrent af samme Form og Forhold. Kun er Kloen overordentlig stærk og besat med en Række sterke Borster eller Torn paa Siden af Spidsen; og Borsternes Antal og Forhold paa de foregaaende Led er ogsaa noget afvigende fra det for tredie Fodpar angivne. Ved Noden af femte Fodpar, og som det synes forbundet med dette, har jeg bemærket et Par ovale Plader, hvis Rand var forsynet med nogle bløde Haar. I Form og Bestaffenhed minder disse Plader om Aunsipodernes Gjæsleplader. Ved ingen af de andre Fodpar findes Spor til lignende Plader; heller ikke fandtes de hos flere end et af de faa Individer, jeg har haft til min Disposition. De maa altsaa rimeligtvis være betegnende for Hunnerne.

Sjette Godpar er lidt længer end femte, men iovrigt overensstemmende med dette.

Syvende Godpar er af Længde og Form som sjette; markes kan, at Kloen hos de to sidste Godpar bliver noget større i Forhold til foregaaende Led, hvilket i højere Grad er Tilfældet hos syvende Godpar end hos sjette. Hos syvende Godpar forsvinde endvidere Kloens Torne, hvorimod den ved Noden er væbnet med et stort Antal Borster.

Bagkroppen indeholder omtrent $3\frac{1}{2}$ Gange i Total-længden; den bestaaer af sex Ringe, hvilke dog ere temmelig vanskelige at afdække med Tydelighed, fordi de ere meget tæt sammenføjede, især de to første. Første Ring er længer end anden (den korteste), men kortere end tredie og fjerde, der indbyrdes ere lige lange; femte Ring er omtrent af lige Længde med første; sjette den længste, dog ikke særdeles længer end tredie og fjerde. Hvad, der bidrager betydeligt, til at gjøre de enkelte Ringe mindre tydelige, er, at hele Bagkroppen paa Siderne er bedækket med eller omgiven af et meget betydeligt Antal temmelig lange Hjerborster; hvorved dog maa bemærkes, at disse Borster fornemmelig tilhøre Svømmefodderne. Bagkroppens sidste Ring er bagtil dybt indstaaren i Midten.

Bagkroppens fem første Ringe have hver et Par temmelig store Svømmefodder, der bestaaer af et lille Nodstykke og to store Svømmeplader. Disse sidste ere af en usædvanlig oval Form, saaledes at Pladens indre Rand er temmelig lige, den ydre derimod stærkt udbuet; begge ere de i hele deres Længde krenulerede og tæt væbnede med et stort Antal meget lange Hjerborster (jeg har talst henimod 50). Det sjette Par Bugfodder bestaaer kun af en lille, treleddet, noget tilspidset Gren; idetmindste har det ikke været mig muligt at opdage den lille Sidegren, som hos andre Arter udgaae fra Enden af første Led. Alle tre Led ere mod Enden, især paa den

ydre Side, væbnede med stærke Borster, men det sidste især rigeligt (med omtrent en halv Snæs) og med meget lange. Leddenes indbyrdes Længdeforhold kan omtrent udtrykkes med Tallene: 5+7+3.

Afbildning findes i det franske Rejseværk (Crust. tab. 27 fig. 2 a—q).

Tanaïs Örstedii Kr.

Denne lille Art, som er funden af Zoologen Hr. Ørsted i Kallebodstrand paa ringe Dybde, og mig af ham meddelt, har jeg betegnet med Øpdagerens Navn. Farven smukt mælkehvid. Integumenterne temmelig tynde og gjennemskinnende, saa at Tarmekanalen gjennem dem kan skimtes. Størrelsen overskrider vel næppe, eller i al Hald kun ubetydeligt, to Linier.

Formen langstrakt, liniedannet; Breden indeholdes henimod syv Gange i Længden; Bagkroppen er idetmindste af lige Brede med Forkroppen, og dens Længde indeholdes omtrent $4\frac{1}{2}$ Gange i Totallængden. Brystringene ere ligesaadst som Bagkropvens Ringe assondrede fra hinanden indbyrdes ved store indsnorede Mellemrum. Længden af de sex bageste Brystringe tilsammen meget større end Længden af Rygssjoldet og Bagkroppen tilsammen. Anden Brystring den korteste; tredie lidet længer; fjerde, femte og sjette de længste, indbyrdes omtrent lige lange; syvende af lige Længde med tredie.

Rygssjoldets Længde indeholdes næsten sex Gange i Totallængden. Af Form er det fort-ovalt, fortil spidsere, hvoreved dog er at mærke, at baade de forreste og bageste Vinkler vise sig noget, eller ikke ere fuldkomment afrundede, saa at Formen faaer nogen Tilnærmelse til det Firkantede. Overfladen er noget konver og glat.

De øverste Folere indeholdes henimod syv Gange i Totallængden, ere af den sædvanlige plumpe, koniske Form

og bestaae af fire Led, hvis indbyrdes Længdeforhold omtrent udtryffes ved Tallene $4+5+3+3$. Andet Led, der altsaa er det længste, har paa hver Side noget bag Midten af Længden en temmelig stor og sterk Borste; da disse Borster ere anbragte næsten i lige Linie overfor hinanden, give de Ledet et Uldseende, som om det bestod af to Led, og man kunde saaledes let vildledes, og betragte de overste Folere som femleddede; i Enden paa den ydre Side har andet Led ogsaa en Borste. Tredie Led har en Borste i Enden paa hver Side, men den indre er meget kortere end den ydre. Fjerde Led er tilspidset og meget tyndere end de foregaaende; i Enden af det har jeg iagttaget sex lange og sterke Borster.

De nederste Folere ere endel kortere og tyndere end de øverste, og bestaae ligesom disse kun af fire Led, hvis indbyrdes Længdeforhold kan udtryffes ved Tallene $2+2+4+2$. De to første Led ere meget tykkere end tredie, og dette atter end fjerde. Fra Enden af andet Leds indre Rand udgaaer en Borste, i Enden af tredie Led en paa hver Side, og i Enden af fjerde Led fire lange Borster.

Djnene ere temmelig smaa (dog lidt større end hos de foregaaende Arter), sorte, ovale saaledes, at den ydre Rand er næsten lige, den indre sterkt bojet og Djets forreste Ende lidt tilspidset. Hos denne Art har jeg meget tydeligt iagttaget Lindserne; deres Antal er omtrent en halv Snes.

Munddelene ligne i Form saa ganste Munddelene hos Tanais tormentosus, at det er vanskeligt at angive nogen Forskjæl mellem dem. Kun synes Kindbakkernes indre Knude at sidde nærmere Enden, samt dennes Spidse at være noget dybere flostet, og de derved opstaaende Smaagrene lidt tandede.

Første Fodpar indeholdes lidt mere end tre Gange i Totallængden, og kan altsaa siges, at være af middelmaadig Længde. Bygningen er stærk, Leddernes indbyrdes Længdefor-

hold omtrent: $2+1\frac{1}{2}+2\frac{1}{4}+2\frac{1}{4}+\frac{3}{4}$. Leddenes Form næsten den sædvanlige; andet Led triangulært med Grundfladen indadvendt; det tredie tykt, især opsvulmet paa den ydre Side o. s. v. Haandens ubevægelige Finger er imidlertid mere bred ved Røden, med en temmelig stærkt fremragende Knude paa den mod Tommelen vendte Side*) og nedenfor Knuden med et Udsnit; i Enden har den en ganske lille, meget spids Klo og paa hver Side tre eller fire smaa Borster; ogsaa iagttages nogle smaa Borster paa den indre Rand af andet Led og paa begge Sider af tredie.

Andet Fodpar er ikke sonderligt kortere end første, men meget tyndere. I Form stemmer det omtrent med samme Fodpar hos T. tomentosus; hvorved dog er at mærke, at jeg her ret tydeligt har iagttaget syv Led (Kloen betragtet som sammensat af to Led). Leddenes indbyrdes Længdesforhold er omtrent: $8+1+3+3+5+2\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}$. Nogle faa, temmelig korte Borster findes i Enden af andet, tredie, fjerde og femte Led (især hos disse to sidste).

Tredie Fodpar er meget kortere end andet, kun halvt saa langt som første, middelmaadigt stærkt, femleddet. Leddenes indbyrdes Forhold er: $7+2+2+3+1\frac{1}{2}$. Forste Led udgør altsaa næsten Fodparrets halve Længde. Leddenes Form har iovrigt intet Usædvanligt. Kloen er temmelig stærkt krummet. Enkelte Borster iagttages hist og her, blandt hvilke fortjene at mærkes tre, sterke og noget frumme, hvilke udgaae fra fjerde Led mod Enden, men dog lidt ovenfor Kloens Nod.

Fjerde Fodpar stemmer i Størrelse, Form og Forhold ganske overens med tredie. Og dette gjælder ligeledes de følgende Fodpar; idetmindste har jeg ikke været i stand til at opdage nogen væsentlig Forskjæl.

*) Under Præsning viser denne Knude tre mindre Knuder eller Tænder, som svare mod Tommelen.

Til Brystets tredie, fjerde og femte Ring har jeg hos Hunnen fundet hæftet et Par store Hudplader, altsaa i alt tre Par, hvilke danne Brystsækken til Eggernes Opbevaring. Af Form ere disse Plader sirkantede med afrundede Hjørner, Højden ubetydeligt større end Bredden. Mærkeligt synes det, at her findes tre Par Plader, medens jeg hos T. tormentosus ikke har været i stand til at opdage mere end et Par.

Bagkroppens fem første Ringe ere omtrænt af lige Længde, eller vise dog kun meget ringe Forskjel indbyrdes; heller ikke afgang de mere i Brede, end at der hører en nojagtig Udmaaling til, for at overtyde sig om, at den femte virkelig er lidt smallere end den første. Derimod er sjette Ring, som overgaaer de foregaaende lidt i Længde, fjendeligt smallere, bagtil afrundet, med en lille, fremragende Knude paa Midten af den bageste Rand. De Borster, som vise sig paa Bagkroppens Siderande og bageste Rand, synes snarere at tilhøre Svømmefodderne end selve Ringene.

Svømmefodderne, hvoraf hver af de første fem af Bagkroppens Ringe bærer et Par, ere omtrænt af den sædvanlige Form, kun at jeg her troer at have bemerket, at Grunddelen bestaaer af to Led, hvilket jeg ikke hos de andre Arter har fundet iagttage, og hvilket overhovedet er uregelmæssigt. Svømmepladernes yderste Rand er tæt besat med sterke Fjerborster, hvilke hos de bageste Par synes at tiltage i Længde. Jeg har fundet en stor Mængde smaa Eg anbragte paa Fjerborster ved Noden af Svømmefodderne, hvilket forekommer saa meget mere besonderligt, som Hunnen, ester hvad ovenfor er anført, er forsynet med et stort og rummeligt Egggegjæmme under Brystet, hvor jeg har truffet meget store Eg. Muligt, at Eggene bevares en Tid hæftede til Svømmefodderne, inden de derfra flyttes op under Brystet.

Det sjette Par Baglemmer, som man efter deres

Form, og i Analogi med Forholdet hos Amfipoderne, kunde kalde Springfodderne, bestaae hos denne Art af fem Led og desuden af et fra første Led udgaende toleddet Bedhæng; eller paa anden Maade udtrykt: af et Nodled, fra hvilket en lang fireleddet og en ydre, rudimentær, toleddet Griffel udgaaer. Ledenes indbyrdes Forhold er: $3+4+4+2\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}$. De to sidste Led ere ikke saa bestemt adskilte, at man jo kunde være i nogen Twist, om de udgjøre to særskilte Led. Bedhængen er omtrent af Længde som andet Leds Halvdel, eller forholder sig til hele Springfoden som en til syv; dets to Smaaled ere omtrent lige lange, det første med en Borste i Enden paa den ydre Side, det sidste med to. Springsodens Grundled er noget tykkere end de følgende, hvilke aftage gradevis; sidste Led viser sig ligesaa; tykt i Enden som ved Noden. Ledene ere mere eller mindre stærkt væbnuede med Borster, det sidste stærkest; det bærer navnlig i Enden sex store Borster.

Arten er afbildet i det franske Reiseværk (Crust. tab. 31 fig. 3, a — l).

Tanais Curculio Kr.

Denne udmærkede Art hører til dem, jeg skylder Hr. Ørsted, af hvem den er funden ved Kallebod-Strand mellem Tangarter.

Farven et smukt og rent Mælkehvidt.

Af de to undersøgte Individer havde det ene en Størrelse af $1\frac{1}{4}''$, det andet af $\frac{4}{3}''$. Formen er, hvad Hovedet og det første Hodpar angaaer, meget Paafaldende og Betegnende, hvorimod de øvrige Dele vise Slægtens sædvanlige Udsænde.

Hovedet er meget stort, da det udgjør mere end $\frac{1}{3}$ af Total-Længden, overskrider Bagkroppens Længde betydeligt*).

*) Det er næsten dobbelt saa langt.

og ikke er meget mindre end Længden af de fire første Brystringe tilsammenlagte *). Af Form er det først noget konisk eller tilspidsset, og dernæst fortil uddraget til en lang, trind, i Enden ubetydeligt tykkere Snabel eller Forlængelse, paa hvis allerforreste, straat afflaarne Del Øjnene og Tolerne ere anbragte. Denne Hovedets Form, der minder om Smudebillerne blandt Insekterne, har givet Anledning til Artsnavnet.

De øverste Toler er udgjore omtrent $\frac{1}{4}$ af Totallængden, og bestaae af et treleddet Skaf og en toleddet Svobe. Det indbyrdes Længdeforhold af Skafets Led er: $5+3\frac{1}{2}+2\frac{1}{2}$; Leddene ere cylindriske, gradevis aftagende i Tykkelse, i Enden lidt straat afflaarne, forsynede med nogle smaa Borster paa den ydre Side. Svoven udgjor noget mere end $\frac{1}{3}$ af Skafets Længde; første Led er noget længer end andet, dog langtfra ikke dobbelt saa langt; rudimentært Endeled findes ikke; hvert af Leddene er i Enden forsynet med en Borstedus, det første paa den indre Side.

De nederste Toler have omtrent $\frac{2}{3}$ af de øverstes Længde, og bestaae ligesom disse af et treleddet Skaf og en toleddet Svobe. Skafets Led ere alle cylindriske, i Enden lige afflaarne, de to første meget forte, det tredie næsten dobbelt saa langt som begge disse tilsammenlagte. Svoven udgjor ikke $\frac{1}{3}$ af Skafets Længde; fra Enden af Svoven udgaae fem Borster (tre fra det rudimentære Led, to fra første Led); ogsaa Skafet har et Par Borster.

Øjnene ere anbragte tæt ved Hovedets forreste Rand bag Tolerenes Nod, dog ikke paa en Fremragning eller forlænget Flig af Hovedet. Farven er fulsort, Formen noget ellipstisk paatværs (Længden forholder sig til Højden omtrent som tre til fire), dog med noget uregelmæssigt og ubestemt Omrids.

* Forholdet mellem Hovedet og Brystringene er omtrent som 9 til 11.

Munddelenes Bestaffenhed har jeg ikke været i stand til at erholde nogen nojagtig Forestilling om, efterdi jeg kun har undersøgt et eneste Exemplar af denne lille Art i det Enkelte.

Første Fodpar er særdeles stort, da dets Længde udgør $\frac{2}{3}$ af Totallængden*), og tillige i en overordentlig Grad tykt, opsvulmet og stærkt, og af en meget usædvanlig Bygning. Hvad enten man betragter det ovenfra eller fra den ydre Side, synes det ikke at besidde Sar, men kun at være væbnet med en Gribehaand (*manus subcheliformis*). Leddene ere, som sædvanligt, temmelig utydelige, men dog funne med Sikkerhed sem skjernes, af hvilke de to første ere uformelige og forholdsvis smaa. Tredie og fjerde Led danne tilsammen en overmaade stor Haand, der udgør mere end Halvdelen af Fodparrets Længde, og er væbnet med en ligeledes særdeles stor men temmelig tynd Klo, hvis Længde idet mindste beløber $\frac{1}{3}$ af Fodparrets Længde. Betragtes Fodparret fra den indre Side, viser det vel en noget forandret Form af Leddene (især hvad det næstsidste angaaer, der sees at udsende en betydelig Forlængelse i Retningen nedad), men endnu opdages ingen Sar. Forst ved at underkaste Foden Præsning, og tildels ved at adskille Leddene fra hinanden, erkendes dens sande Bestaffenhed; man seer, at den bestaaer af sex Led, idet et lille triangulært Led, som tilforn sjultes, nu fremtræder mellem Haanden og de to smaa Nodled; og at denne virkelig er forsynet med en Sar, ligesom de andre Arter af Slægten Tanais, skjondt af en besonderlig Form. Medens næmlig den bevægelige Klo fremstiller Tommelen, fremtræder den tilforn fra næstsidste Leds indre Side nedadrettede Forlængelse tydeligt som den ubevægelige Finger. Denne Forlængelse eller

* Næmlig naar Foden tænkes lige udstrakt, saa at Kloen danner en ret Linie med Haanden.

Finger er stor, bredere i Enden eller koldedannet, noget straat asskaaren, paa den nederste Rand forsynet med to temmelig lange Borster, paa den overste med fire kortere, lidt frummede; mod Enden af samme Rand sees et meget lille Udsnit. Tommelen er paa den mod Palmen vendte Rand forsynet med tre smaa Torn.

Andet Fodpar er temmelig langt (det udgjor lidt mere end $\frac{1}{3}$ af Totallængden), men forresten ganske af Slægtens sædvanlige Form. Leddenes indbyrdes Længdesforhold: $7+1+3+3+5+4$. Kloen er altsaa meget lang, kun lidt kortere end femte Led, men tillige særdeles tynd og næsten borsteagtig.

Tredie Fodpar er noget kortere end andet, men ligner det i Bygning. Leddenes indbyrdes Længdesforhold omtrent: $7+\frac{1}{2}+2+2+3+2$. Medens altsaa første Led bliver uforandret med Hensyn til Længde, aftage de andre Led alle i saa Henseende betydeligt, især Kloen, hvilken derved taber sit borstelignende Udspringe.

Fjerde Fodpar er efter ganske lidt kortere end tredie, men iovrigt overensstemmende med dette i Bygning. Det lille andet Led, som allerede hos foregaaende Fodpar begynder at vise sig noget uthydeligt, bliver det endnu i højere Grad her.

Femte Fodpar stemmer med fjerde i Længde, men har en noget forandret Bygning. Leddenes indbyrdes Længdesforhold er følgende: $6+2+2+3+2$. Første Led bliver bredt, plades- eller koldedannet, ligesom dette Fodpar overhovedet er stærkere end de tre foregaaende; det lille andet Led forsvinder ganske, ellers spores næppe som en svag eg smal Nynke i Enden af første Led, hvorsor Fodparret kun kan betragtes som bestaaende af fem Led; i Enden af de tre følgende Led iagttages paa den indre Side et Par smaa Torn; Kloen bliver mere frum og frogformig.

Sjette og syvende Fodpar afgive hverken i Stor-

relse eller øvrige Bestaſſenheđ fra ſemte, og kunne derfor forbii-
gaaes med Tanſhed.

De ſer frie Bryſtringe ere paa hver Side forſynede med
en lille udadrettet Borſte; hos de forreſte af diſſe Ringe er
Borſten anbragt langt fremme mod Ringens forreſte Rand,
hos de bageſte derimod længer tilbage.

Bagkroppen er omtrent ligesaa bred ſom Forkroppen,
men fun af middelmaadig Længde, da den udgjor omtrent $\frac{1}{5}$
af Totallængden. Bagtil er den bredt aſrundet. Forholdet
mellem Ringenes Længde er omtrent $2+2+1\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}+1\frac{1}{2}+4$.
Ringene vise paa hver Side et Par ſmaa, fremragende Borſter.

De fem Par Svømmefødder ere af ſædvanlig Form
og Forhold, rigeligt forſynede med Fjerborſter.

Sjette Par Buglemitter udgjere henimod $\frac{1}{8}$ af To-
tallængden, og ere næften dobbelt ſaa lange ſom Bag-
kroppens ſidste Ring. Formen temmelig tyk og plump. De
bestaae af fire Led, hvis Længde omtrent udtrykkes ved Ta-
lene $8+7+7+7$. Det førſte, meget tykke Led er altsaa
fun ganske lidt længer end hvert af de tre følgende, indbyrdes
ſigelange, gradevis i Tykkelse aftagende Led. Et lille Biled
eller en rudimentær Griffel (Stylus) udgaaer, ſom ſædvanligt,
fra Enden af Grundleddet udvendigt, og har omtrent Grunds-
leddets halve Længde. Mange Borſter udgaae ſaavel fra dette
Biled ſom fra Hovedgriffelens to ſidste Led.

Arten er afbilledet i det franſke Rejſeværk (Crust. tab. 30, fig. 4 a-h).

Udmaalinger.	<i>Idothea nodulosa.</i>	<i>Idothea sexlineata</i> Kr.	<i>Idothea robusta</i> Kr.
Total længde	4 $\frac{3}{5}$ '''	5 $\frac{2}{5}$ '''	12'''
Største Brede.....	1 $\frac{2}{3}$ '''	1 $\frac{2}{3}$ '''	2'''
Hovedets Længde.....	1'''	3'''	1'''
Længden af de øverste Holere.....	5'''	3'''	1 $\frac{1}{2}$ '''
— — nederste Holere	1 $\frac{1}{2}$ '''	1 $\frac{4}{5}$ '''	8 $\frac{1}{2}$ '''
— — — Holeres Skæft.	1 $\frac{9}{5}$ '''	1 $\frac{3}{2}$ '''	4 $\frac{9}{10}$ '''
— — — — Grobe	3'''	4'''	3 $\frac{5}{6}$ '''
Djnenes Gjennemsnit.....	1'''	1'''	1'''
Længden af Kindbaffen	5'''	4'''	4'''
— — første Kjæbepar	2 $\frac{9}{10}$ '''	2 $\frac{9}{10}$ '''	7 $\frac{7}{10}$ '''
— — andet Kjæbepar	1 $\frac{3}{5}$ '''	1 $\frac{3}{5}$ '''	2'''
— — Kjæbefodderne	1 $\frac{1}{2}$ '''	2'''	1'''
— — de syv Brystringe tilsammen	2 $\frac{9}{10}$ '''	3 $\frac{3}{5}$ '''	8'''
— — første Brystring		1'''	4'''
— — anden Brystring		1'''	3'''
— — tredie Brystring		1 $\frac{1}{2}$ '''	5'''
— — fjerde Brystring.....		1 $\frac{1}{5}$ '''	3'''
— — femte Brystring		1 $\frac{2}{5}$ '''	5 $\frac{1}{2}$ '''
— — sjette Brystring		1 $\frac{1}{2}$ '''	3'''
— — syvende Brystring		1 $\frac{2}{5}$ '''	2 $\frac{1}{2}$ '''
— — første Fodpar		1 $\frac{2}{5}$ '''	2 $\frac{1}{3}$ '''
— — andet Fodpar		2'''	2 $\frac{1}{4}$ '''
— — tredie Fodpar			
— — fjerde Fodpar			
— — femte Fodpar			
— — sjette Fodpar			
— — syvende Fodpar		2 $\frac{1}{2}$ '''	2 $\frac{1}{2}$ '''
Bagfroppeens Brede	1 $\frac{3}{5}$ '''	1 $\frac{2}{3}$ '''	3'''
Længden af første Par Bugfodder....		1'''	1 $\frac{2}{5}$ '''
— — femte Par Bugfodder....			1 $\frac{9}{10}$ '''
— — sjette Par Bugføgder		1 $\frac{2}{3}$ '''	2 $\frac{1}{2}$ '''

Ilothea Sabini Kr.	Munna Boeckii.	Munna Fabricii.	Henopomus muticus.	Henopomus tricornis.
♂	♂	♂	♂	♂
38'''	1 $\frac{7}{10}$ '''	1 $\frac{1}{2}$ '''	1 $\frac{1}{2}$ '''	3'''
11'''	5'''	2 $\frac{7}{10}$ '''	7'''	1'''
3'''	2 $\frac{7}{10}$ '''	1'''	1'''	3'''
3 $\frac{1}{4}$ '''	5'''	5'''	3'''	5'''
5 $\frac{2}{3}$ '''	4'''	1'''	9'''	9'''
9 $\frac{1}{2}$ '''	3 $\frac{1}{3}$ '''	1 $\frac{1}{2}$ '''	4 $\frac{1}{2}$ '''	3 $\frac{4}{5}$ '''
6 $\frac{1}{2}$ '''	1 $\frac{7}{10}$ '''	3'''	1 $\frac{4}{5}$ '''	1 $\frac{9}{10}$ '''
3 $\frac{1}{3}$ '''	1 $\frac{7}{10}$ '''	2'''	2 $\frac{7}{10}$ '''	1 $\frac{9}{10}$ '''
0'''	1 $\frac{1}{2}$ '''	1 $\frac{1}{5}$ '''	1 $\frac{1}{10}$ '''	8'''
2 $\frac{1}{5}$ '''		4'''	2 $\frac{9}{10}$ '''	2'''
2'''		1'''	1'''	2 $\frac{1}{2}$ '''
1 $\frac{1}{3}$ '''		5'''	4'''	2 $\frac{1}{2}$ '''
3'''		1 $\frac{3}{10}$ '''	5'''	2 $\frac{1}{2}$ '''
18 $\frac{1}{2}$ '''	1 $\frac{9}{10}$ '''	1 $\frac{3}{2}$ '''	2'''	2 $\frac{1}{2}$ '''
2'''	1 $\frac{1}{2}$ '''	2 $\frac{2}{5}$ '''	5'''	2'''
2 $\frac{3}{4}$ '''	5'''	1 $\frac{1}{10}$ '''	4'''	5'''
3'''	5'''	2 $\frac{3}{5}$ '''	4'''	5'''
3'''	2 $\frac{3}{10}$ '''	2 $\frac{3}{5}$ '''	4'''	1 $\frac{3}{10}$ '''
2 $\frac{3}{4}$ '''	1 $\frac{1}{10}$ '''	1 $\frac{1}{10}$ '''	1 $\frac{3}{5}$ '''	1 $\frac{3}{10}$ '''
2 $\frac{3}{4}$ '''	1 $\frac{1}{10}$ '''	2 $\frac{2}{5}$ '''	1 $\frac{3}{10}$ '''	5'''
2 $\frac{1}{2}$ '''	2 $\frac{1}{5}$ '''	2 $\frac{2}{5}$ '''	2 $\frac{2}{5}$ '''	5'''
10'''	6 $\frac{1}{10}$ '''	1'''	1 $\frac{2}{5}$ '''	2'''
12 $\frac{1}{2}$ '''	1 $\frac{3}{5}$ '''	7'''	1 $\frac{3}{4}$ '''	2 $\frac{1}{2}$ '''
13'''	1 $\frac{4}{5}$ '''	1 $\frac{3}{10}$ '''	1 $\frac{3}{5}$ '''	2 $\frac{2}{5}$ '''
10 $\frac{1}{3}$ '''	2'''	1 $\frac{1}{2}$ '''	1 $\frac{3}{4}$ '''	2 $\frac{1}{2}$ '''
13'''	2 $\frac{3}{10}$ '''	1 $\frac{1}{2}$ '''	1 $\frac{2}{5}$ '''	2'''
15 $\frac{1}{2}$ '''	2 $\frac{1}{2}$ '''	2'''	1 $\frac{3}{5}$ '''	1 $\frac{4}{5}$ '''
14 $\frac{1}{2}$ '''	2 $\frac{3}{4}$ '''	2'''	1 $\frac{3}{5}$ '''	1 $\frac{3}{5}$ '''
16 $\frac{3}{4}$ '''	1 $\frac{1}{2}$ '''	6 $\frac{3}{10}$ '''	7'''	1 $\frac{9}{10}$ '''
6 $\frac{3}{4}$ '''	2 $\frac{9}{10}$ '''	5'''	4'''	3'''
5'''		1 $\frac{3}{10}$ '''	5'''	5'''
10'''		1 $\frac{1}{2}$ '''	3'''	3'''
15'''	2 $\frac{1}{8}$ '''	1 $\frac{1}{2}$ '''	3'''	3'''

Udmaalinger.

	Tanais glacialis Kr.	Tanais tomentosus Kr.	Tanais Curculio Kr.	Tanais Örstedi Kr.	Anthura carinata Kr.	Anclus elongatus Kr.
Detallængden (fra Vænderanden til bagestie Rand af Bagkroppens sjette Ring)	2 2/3 3	2 1/6 6	1 1/4 4	2 1/2 5	4 4/5 5	1 9/10 10
Sterse Brede	3/4 1 1/6	2/5 5	1/4 4	3/4 4 1/6	1 1/2 2 1/6	1 1/2 2 1/6
Længden af Hovedet	2/5 5	2/5 5	9/20 2 1/2	7/10 7 1/6	2 1/2 5	1/2 2
- - anden Brystring	1/4 4	1/6 6	1/6 6	1/6 6	3/10 5	5/10 7 1/6
- - tredie Brystring	1/3 3	1/5 5	1/12 12	1/5 5	2/10 5	1/10 4
- - fjerde Brystring	3/10 1 1/6	1/5 5	2/15 15	4/10 4	3/10 5	3/10 1 1/6
- - femte Brystring	1/6 1 1/6	1/5 5	1/10 10	1/6 6	1/10 2	1/10 4
- - sjette Brystring	1/10 4	1/4 4	1/10 10	1/10 10	9/100 9 1/10	9/100 9 1/10
- - syvende Brystring	1/5 5	1/4 4	1/12 12	1/5 5	1/10 3	1/10 3
- - Bagkroppen	1 1/10 2 1/6	2/3 3	1/4 4	9/10 9 1/6	1 1/10 1 1/6	1 1/10 1 1/6
- - Bagkroppens forste Ring..	1/4 1 1/6	1/6 6	1/5 5	1/2 12	9/100 2 1/6	9/100 2 1/6
- - - - sjette Ring ..	3/20 2 1/6	3/20 2 1/6	2/25 25	1/10 10	1 3/100 2 1/6	1 3/100 2 1/6
- - de øverste Følere	1/3 3	7/20 2 1/6	3/10 10	3/10 10	1/10 2	1/10 1 1/6
- - - - nederste Følere	1/4 1 1/6	3/10 6	1/10 5	1/10 5	7/100 2 1/6	1/10 4
- - Kædbækkerne	3/10 1 1/6	1/10 10	3/10 10	3/10 10	1/10 2	1/10 2
- - forste Par Kjæber.....	3/20 2 1/6	1/10 10	5/10 5	1/10 5	1/10 2	1/10 2
- - andet Par Kjæber.....	3/20 2 1/6	1/10 10	1/10 5	1/10 5	1/10 2	1/10 2
- - Kjæbefodderne	2/10 5	1/10 10	3/10 10	1/10 5	1/10 3	1/10 3
- - Øjets største Diameter..	1/5 1 1/6	1/5 1 1/6	1/5 1 1/6	1/5 1 1/6	1/5 1 1/6	1/5 1 1/6
- - forste Hodpar	1/20 1 1/6	1/10 1 1/6	1/7 7	2/10 2 1/6	1/10 1 1/6	1/5 5
- - andet Hodpar	9/20 2 1/6	7/10 1 1/6	9/20 2 1/6	1/10 2	1 3/100 1 1/6	1/10 5
- - tredie Hodpar	9/20 2 1/6	1/2 2	7/20 2 1/6	1/10 1 1/6	1 9/100 2 1/6	2/10 5
- - fjerde Hodpar	9/20 2 1/6	1/2 2	1/10 1 1/6	3/10 1 1/6	9/100 1 1/6	9/100 1 1/6
- - femte Hodpar	9/20 2 1/6	1/2 2	1/10 1 1/6	3/10 1 1/6	9/100 1 1/6	9/100 1 1/6
- - sjette Hodpar	9/20 2 1/6	3/10 5	3/10 1 1/6	3/10 1 1/6	1 9/100 2 1/6	1 9/100 2 1/6
- - syvende Hodpar.....	9/20 2 1/6	3/10 5	3/10 1 1/6	3/10 1 1/6	1/10 1 1/6	1/10 1 1/6
- - forste Par Bugfodder..	1/8 8	1/5 5		1/10 1 1/6	1/10 5	1/6 6
- - femte Par Bugfodder..	1/10 1 1/6	3/10 2 1/6				1/5 5
- - sjette Par Bugfodder ..	1/5 5	1/5 5	3/10 2 1/6	1 1/10 5 1/6	1 1/10 5 1/6	1/6 6

Efterat have bestrevet adskillige for Videnskaben ikke ninteressante nordiske Isopoder, gaaer jeg over til Branchiopoder og Entomostraea. For denne Gang gjores Begyndelse med et Par Bladfoddede (Phyllopoda).

Apus glacialis Kr.

Denne nye Art tilhører Grønlands Fauna, fra hvil sørste Vandet, der en saa lang Tid af Aaret ere tilfrosne, man maaßke næppe skulde have haabet en saadan Verigelse. Lægen Hr. Rudolph har i Efteraaret 1845 nedsendt et Par Exemplarer fra det nordlige Grønland (Jakobshavn). Ved at gjen-nemgaae de, efter Etatsr. Reinhardts Dod mig aabnede Magasiner, har jeg tillige fundet en islandsk Apus, som allerede har henstaæet upaaagtet adskillige Aar *), og som er saa lig den grønlandske, at den vel næppe bør skilles fra denne, medens begge derimod ved første Øjekast let skjælnes fra de to hidtil bekendte europæiske Arter.

Størrelsen synes, hvis der tor sluttet noget af et Par Exemplarer, at være mindre betydelig end hos vore europæiske Arter; til Enden af Halevedhængen belobør Længden kun omtrent en Tomme.

Farven er den, som det synes for hele Slægten karakteristiske, dybe grønne.

Følerne af omtrent lige Længde med Overlæben, fol-ledannede, toleddede; Grundleddet meget tyndere end andet Led, og næsten kun halvt saa langt, noget tilspidset; det polsedannede andet Led i Enden væbnet med en kort Borste og paa den udbuede ydre Rand i dets sidste Halvdel med flere nækker særdeles smaa, plumpe, krummede Torné eller torneargtige Borster.

Overlæben af kjendeligt større Brede end Længde **), lidt

*) Efter Glassets Paaskrift skal den være nedsendt 1840 af en Hr. Einarson; de saa Exemplarer ere alle noget mutilerede.

**) Schäffer afbilder for *Apus cancriformis*, M. Edwards for

smallere mod Enden end ved Noden, afflaaren, dens bageste Rand med tre meget svage, bolgeagtige Udbugtninger (en paa hver Side og en paa Midten) og væbnet med særdeles sorte Borster.

Den store, indadkrummede, hornagtige, fortil brede, bagtil tilspidsede Kjæbakke har, ligesom hos Slægtens andre Arter, den forreste = inderste Rand udskaaren til otte Tænder. Men om denne Rand er videre at bemærke, at den tiltager i Brede forfra bagtil, indtil den allerbagest atter bliver smallere, og at den er furet efter Længden, hvorved Tandræffen bliver dobbelt, tildels endog tredobbelts. Tænderne aftage i Størrelse forfra bagtil, og de tre første overgaae især de følgende betydeligt. De to første er tvedelte, hvorimod de følgende ere mere eller mindre tydeligt tredelte. Allerede paa tredie Tands bageste Rand sees nogle smaa Borster, og de følgende fem Tænder omgives paa begge Sider af tætte Borsteknipper. De forreste Tænder ere mere spidse, de bageste mere afstumpede **).

Første Kjæbepar er toleddet, det første Led noget hjærtedannet eller omvendt triangulært, fortil stærkt ombøjst eller udkrummet, paa den forreste og nederste Rand tæt væbnet med Torn og Borster. Tornene, som aftage bagtil i Størrelse, ere ikke blot anbragte paa Randen men ogsaa paa Leddets indre Side; Borsterne findes i største Mængde bagtil og tildels paa den ydre Side. Saavel Borster som Torn vise Spor til meget fine Randborster.

Andet Kjæbepar bestaaer af en langstrakt oval Plade (omtrent dobbelt saa lang som bred), hvis Yderflade mod Randen er væbnet med endel Torn af forskellig Længde, og hvis Inde-

Apus productus, Overlæben af større Længde end Brede, og de antyde ingen Borster paa dens bageste Rand. Dette har jeg fundet urettigt med Hensyn til første Art (den første har jeg ikke selv nojere undersøgt), som endog synes mig at have stærkere Borstevæbning, og kun adstiller sig ved Mangelen af den mellemste Udbojning.

*) Næsten ganste saaledes er Forholdet ogsaa hos Apus productus, hvad man efter M. Edwards's Afsildning just ikke fulde troe.

flade mod Randen derimod er forsynet med lange Borster, som dels ere Fjerborster, dels Saugborster.

Underlæben bestaaer af en stor og bred, i Midten dybt indstaaren Plade, hvis to Flige hver ved Turer (men ikke ved fuldkommen Afdællelse) er dæst i to Smaaflige eller Blade, af hvilke det indre er kortere og bredere, samt lige; det ydre mere smalt, langstrakt, i Enden indadkrummet og forsynet med en Dust temmelig store, grove Borster.

Mingenes Antal bag Hovedet 26.

Af Hodder har jeg iagttaget 10 Par, eller dog paa det Allernærmeste dette Antal. Kun de fire bageste Minge ere uden Fedder

Første Hodpar er ikke meget langt, da dets Længde kun omtrent udgjor $\frac{1}{3}$ af Totallængden. Længdeforholdet mellem Noddelens tre Led: $17+10+3\frac{1}{2}$, hvis man iovrigt vil antage tre Led med Schäffer og Edwards, og ikke snarere betragte det sidste som en blot Torn eller Knude; hvad der idet mindste hos nærværende Art forekommer mig rimeligere. Længden af de fire Grenne kan (i den Orden, hvori de følge paa hinanden fra Noden til Spidsen) udtrykkes ved Tallene $6+13+11+15$. Delenes Forhold fjerner sig altsaa temmelig meget fra A. canceriformis, men nærmer sig stærkt til A. productus. Første Led er af en langstrakt, noget uregelmæssig Form, bredere mod Enden. Fra dets Nod udgaae to Plader, af hvilke den indre er mere bred og nærmer sig det Kredesrunde, den anden har en mere oval Form; begge ere de i Randen rigeligt borstebevæbnede, eller karakterisere sig som Svommeredskaber; den indre har desuden langs den indre Rand tre eller fire smaa borstebevæbnede Knuder. Fra Leddets indre Rand i omtrent $\frac{2}{3}$ af Længden udgaaer en lille Gren eller Alare *), der er af langstrakt, lidt krummet og tilspidset Form,

*) Alare kan den dog ikke ret passende kaldes, da den ikke besidder hverken Formen af en Alare eller Svommeborster.

ingen Ledinddeling viser, men derimod langs hver Side som ellers ser smaa, med meget sorte Borster væbnede Knuder, hvilke, i Forbindelse med Form og Farve, give den stor Lighed med et Skud af en Cactus. Hodens andet Led har en langstrakt, ved Noden lidt bojet Form. Den Gjæl-leblære, som udgaaer fra dets ydre Rand ved Noden (ikke, som Milne-Edwards for A. productus angiver, fra det foregaaende Led), er af langstrakt=oval Form og omtrent af lige Længde med, ellers kun lidet længer end det langstrakt=triangulære, tilspidsede, mod Enden berstevæbnede Svommerestkab, som er hæftet tæt ved Siden af den. Grenen, som udgaaer fra den indre Rand ved Noden*), har kun tre eller fire sikkre og bestemte Led: et meget langt Nodled, derpaa et eller to Små-led og endelig et langt Endeled, som dog er meget kortere end Nodleddet; langs Siderne er Grenen, ligesom de andre Gren, forsynet med endel med sorte Torn eller Borster væbnede Småknuder. Ogsaa tredie og fjerde Gren have hver kun tre eller fire sikkre Led; fjerde Gren udgaaer efter mine Undersøgelser fra samme Led eller Plade som anden og tredie, men har paa sin ydre Side en stor Torn med bred Nod.

Andet Hodpar stemmer i det Væsentlige overens med første, men er kortere og meget plumpere; Grenene blive til Alarer, det er, blive meget kortere, lidt bredere, væbnede med Svemmeborster, og tabe ganske Ledinddelingen; derimod bliver Gjællen, dens Svemmeapparat og Tornen, som udgaaer fra Enden af andet Led, meget større.

De følgende Hodpar forandrer gradevis Form, men da disse Formforandringer i alt Væsentligt stemme med, hvad der for de bekjendte europæiske Arter er Tilfældet, vil det være unedvendigt, at dræle ved Beskrivelse deraf.

* Milne-Edwards lader denne mindre rigtigt udgaae fra foregaaende Led.

De bageste fire Ringe, som savne Fodder, ere omtrent tre Gange saa brede som lange, væbnede hver med en Kreds af omtrent tyve, spidse, krumme, bagnudrettede Torne, af hvilke fra Ringens Rygslade omtrent ti kunne iagttages. Den sidste Ring med dens Haleplade er omtrent, eller næsten, ligesaa lang som de fire foregaende Ringe tilsammen. Dens Moddel eller selve Ringen har ikke ganske Halepladens halve Længde (de forholde sig omtrent som fem til elleve), og viser paa Rygsladen to Knuder eller Dphosninger, en mod hver Side, hvilke bagtil ere væbnede med et Par Torn. Halevedhænget af en langstrakt Form (Længden betydeligt større, dog ikke dobbelt saa stor, som Breden ved Modden), bagtil gradevis aftagende i Brede; mod Enden er det dybt udskaaret, Siderundene temmelig uregelmæssigt væbnede med større og mindre Torn, Rygsladen forsynet med en Længefjel. Govrigt er Halevedhænget i det Hele taget af en noget usymmetrisk Form.

De ovennemtalte islandiske Exemplarer synes at besidde en lysere og mattere Farve (hvilk'en dog kan hidrøre fra Konserveringstilstanden), en lidt plumpere Bagkrop og et noget mindre stærkt udrandet Halevedhæng. Disse Afvigelser ere imidlertid kun lidet væsentlige, og ved et større Antal Exemplarer vilde rimeligvis Overgange frembyde sig.

Den bestrevne nye Art diagnoserer jeg saaledes.

Apus glacialis.

Rami terminales primi pedum paris mediocris longitudinis (parte basali breviores). Lamina caudalis elongata, multo longior quam lata (non tamen duplo longior), postice angustata, emarginata. Annuli abdominales quatuordecim ferme vel quindecim ultimi liberi (a scuto dorsali non tecti, sed post marginem ejus posteriorem eminentes).

Nebalia bipes Fabr.

Synonymi. D. Fabricius, Fn. grønl. n. 223: *Cancer bipes*.
Herbst, Gesch. der Krabben u. s. w. II, 111:
Cancer Gamarellus bipes.

Leach, Zool. miscel. I, 100: *Nebalia Herbstii*.
Kroyer, Grønlands Amfipoder S. 91: *Nebalia bipes*.

Edwards, Hist. d. Crust. III, 356: *Nebalia Herbstii*.

Det her beskrevne Dyr, som skal være hyppigt i Grønland *), idetmindste i den sydlige Del, og som jeg har truffet enkeltevis paa den norske Vestkyst og igjennem Kattegattet (Sidste Sted dog kun i meget smaa Individer), falder vistnok sammen med Fabricius's *C. bipes*, da ingen anden Art af Slægten *Nebalia* hidtil er nedbragt fra Grønland. De Afgivelser, hans Beskrivelse frembyder, synes ikke at burde tillægges stor Betydning, da det er tydeligt nok, at han ikke har sonderlemmet Dyret, eller undersøgt det i det Enkelte.

Formen den for Slægten sædvanlige: Legemet stærkt sammentrykket, bestaaende af et stort, ovalt, fortil med et langt Pandehorn endende Rygsskjold, som skjuler Hoved og Bryst; og en kort Bagkrop, der imidlertid er forsynet med Halevedhæng af betydelig Længde. Farven sædvanligt hvidgul, hos enkelte Individer blegt rødlig **). Længden almindeligt mellem tre og fire Linier, sjældent indtil fem Linier.

*) Jeg har tidligere omtalt det som sjældent i Grønland (l. s. c.), men Kaptein Holboll nedsendte paa en Gang et temmelig betydeligt Antal Exemplarer, med den Bemærkning, »at det er meget almindeligt paa Mudderbund, især naar Mudderet er blandet med Konserver.«

**) Efter Fabricius skulle ogsaa sunde Individer af grønagtig Farve træffes.

Nygsthjoldet udgør mere end Halvdelen af Totallængden (omtrent $\frac{4}{7}$), og dets største Højde omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden; skjønt det er stærkt sammentrykket, kan dets Nyglinie ingenlunde siges at være skarp. Skjoldet har iovrigt den samme Egenstab som hos Apus, at det ikke slutter tæt til de Ringe, til hvilke det hører, men ligger højt over de fleste af dem, hvorför der bagtil viser sig et stort åbent Rum mellem Skjoldets øverste Rand og den øverste Rand af Bagkroppens Ringe. Naar Dyret er udtaget af Nygsthjoldet eller Skallen, viser denne i Form en paafaldende Lighed med en Bonne eller med en Muslingskal. Saavel dets hele Overflade som Randen er ganske glat, uden Berster eller Torné, ja uden at noget Strukturforhold kan opdages.

Pandehornet, der ligesom afgrænses fra det øvrige Nygsthjold ved en lille Nedbosning af Skjoldet, og hvis Nod til-dels dækkes af Djnene, er meget langt (omtrent ligt med $\frac{1}{4}$ af Nygsthjoldets Længde), og viser sig, betragtet fra Siden, spidst, noget nedboset. Naar man seer det ovenfra, har det derimod en ganske anden Form: det fremstiller næmlig da en langstrakt oval Plade (ikke fuldt tre Gange men mere end to Gange saa lang som bred), der fortil bliver lidt spidsere eller smallere, hvis Overflade er noget hvælvet, Underfladen udhulet, og som bagtil ved et Slags Ledforbindelse slutter sig til Nygsthjoldet, og derfor er bevægeligt op og ned.

Begge Par Tølere ere store og af en meget stærk Bygning; dog gjælder dette fortrinligt om det andet Par. Første Par har mere end Halvdelen af Nygsthjoldets Længde og omtrent $\frac{1}{3}$ af Totallængden; dets fireleddede, plumpe, til to Binkler bojede Skæft har omtrent lige Længde med Svøben, eller overgaar denne kun ganske ubetydeligt. Ledenes indbyrdes Længdeforhold omtrent $7+7+6+1$. Første Led, som ganske er skjult under Nygsthjoldet, har en meget kort og plump

eylindrist Form, og danner en stump Vinkel med andet Led; paa Siderne er det uregelmæssigt knudret, og viser mod Enden Afsatser, som om det var sammensmæltet af flere Led. Andet Led, som ogsaa tildels er sjælt under den forreste Rand af Rygskjoldet og mellem Vinene, er rettet horizontalt, eller i Drerensstemmelse med Legemets Længderetning, og danner en ret Vinkel med den ovriga Del, hvilken altsaa er lodret. Andet Led er forresten stort og tykt, tykkest mod Enden, hvor det er straat afskaaret; fra Enden af dets øverste Rand udgaaer et lille Knippe simple Borster af middelmaadig Længde; mod Enden af den nederste Rand udsendes adskillige lange, fjer dannede Borster. Tredie Led endel smallere og kortere end andet, i Enden temmelig lige afskaaret; det udsender fra Enden af den forreste Rand omtrent sex Borster. Fjerde Led (hvilket Milne-Edwards ikke beskriver eller afbilder hos Nebalia Geostroy) er meget kort, brett, meget straat afskaaret og med Tilnærmelse til Triangelform; mod Enden af den ydre Rand udsender det først en Nækle Torné (fire eller fem) og bag disse en Nækle temmelig lange Borster; iovrigt udgaae fra dette Led bagest og inderst en Svøbe, forrest og ydeist en oval Plade. Svøben er stærk, tilspidset, bestaaende hos store Individer af fjorten til femten Led: først et temmelig langt, dernæst fire eller fem temmelig sorte, hvorpaas de følgende gradvis tiltage i Længde, dog saaledes, at det sidste er kortere end det første; langs den bageste Rand udgaaer fra Enden af hvert Led en eukelt, øste temmelig lang Borste, langs den forreste Rand derimod fra Enden af hvert Led et lille Borsteknipse; ogsaa det sidste Led udsender fra Enden et Knippe af tre eller fire Borster, blandt hvilke en kjendeligt overgaar de ovriga i Længde. Den langstrakt ovale Plade, som er anbragt foran og udenfor Svøben, har omtrent $\frac{1}{3}$ af dennes Længde, og naaer omtrent til Enden af dennes fjerde Led, eller dog kun lidt ud over dette;

den er sortil og i Enden saa tæt besat med simple, lange Borster, at den faaer uogen Lighed med en Kost; i Enden ere Borsterne længst.

Andet Par Folere staae i Længde ikke meget tilbage for Nygsholdet, og overgaac endog lidt den halve Totallængde; de bestaae af et treleddet, overordentligt stærkt Skafst og en mangleddet Svøbe, hvis Længde forholder sig til Skafstet næsten som tre til to; Skafstets tre Led ere forbundne saaledes med hverandre, at de almindeligt danne to siumpe Vinkler; deres indbyrdes Længdeforhold er omtrent 5+3+5; første Led er paa den øvre Rand i omtrent $\frac{1}{3}$ af Længden væbnet med en meget spids, hagedannet Udvært. Det andet Led, som omtrent har lige Tykkelse med første, viser sig i Enden af den øverste Rand væbnet med en stærk Torn; det ved Noden stærkt krummede tredie Led er langs den forreste Rand krenuleret i mere end den halve Længde og besat med en halv Snæs Borsteknipper; i Enden omgives det af en Krands lange Borster, blandt hvilke endel af de bagste ere Hjerborster. Svøben begynder med et langt Led; dernæst følge fire eller fem saa korte og saa tæt sammenvoredede Led, at man lettelig ved en los Betragtning kunde ansee dem alle som henhørende til første Led; efter disse Led følger omtrent en halv Snæs, af hvilke det første er fort, de følgende efterhaanden tiltage i Længde; langs Svøbens forreste Rand udsender hvert Led i Enden et lille Borsteknuppe; paa den bagste Rand sees derimod kun en enkelt Borste i Enden af hvert Led.

Dinene ere anbragte paa en fort og tyk Førlængelse lige under Pandehornet; de ere store (næsten af Pandehornets halve Længde), sammensatte af en stor Mængde meget smaa rundagtige Lindser. Det hele Øje, Stilkken indbefattet, nærmer sig til Halvmaanform, idet det foroven er temmelig stærkt udbejet, forneden lidt

indbojet. Den med Pigment forsynede Del, som er sortagtig, eller rettere af en mørk og mat rødbrun Farve, viser et noget triangulært Omrids. En temmelig stor Torn udgaaer over Noden af Øjestikken fremad.

Tæt ved og imellem de nederste Feleres Nod fremtræder den lille Overlæbe, som har lidt større Brede end Længde, og hvis frie allernederste Rand er temmelig stærkt indbojet paa Mitten, saa at to afrundede Flige opstaaac; disse have Randen for en Del tæt borstebevæbnet.

Kindbalken er meget lille, af betydeligt større Brede end Længde, forrest paa den indre Side uddragten til en lang Tyggefunde, hvis Tyggeslade er oval, neget fordybet, delt ved omtrænt 25 eller flere Tværfurer i ligesaa mange Ophejninger og Fordybninger, i Enden forsynet med nogle smaa Borster og paa den ydre Side med fire eller fem Torne. Den treleddede Palpe forholderis meget stor, tre til fire Gange saa lang som Kindbalken, af temmelig stejk Bygning. Leddunes Længdesforhold omtrænt 5+8+9; første og andet Led forbinde sig paa en særegen Maade, saa at de danne ligesom et Knæ eller en Vinkel; tredie Led af langstrakt Plade-Form, bredere mod Enden end ved Noden og tillige bredt afrundet, langs den ydre Rand og i Enden væbnet med mange (over 50) meget stive Borster, der ere tæt forsynede med meget sorte Sidborster, og tilsammen danne ligesom en Kam. Paa den indre Side har Leddet kun meget sorte Borster; de to første Led havne næsten ganske Borster.

Første Kjæbepar bestaaer af en meget lille Kjæbedel og en sædeles lang, bagud frummet, treleddet Palpe. Kjæbedelen har næsten Øreform, og bestaaer af to smaa Plader, af hvilke den forreste større viser sig langs den indre fremspringende og lidt buede Rand væbnet med over en Snæ Torn, der tiltage graderis i Længde bagfra fortil, men derimod aftage

i Styrke. Tildels ere Tornene anbragte jævn sides i to Nækker, og frembyde en ejendommelig Struktur, idet de ligesom have en treflignet eller kloftet Spidse; et Par Fjerborster sagtages mellem dem Forrest. Den bageste Plade bærer et Dusin temmelig lange, noget krumme Borster. Palpens Led ere temmelig uhydeligt adskilte og af meget forskjellig Størrelse (Forholdet omtrent 3+1+15); første Led stiger med en lille Noddel lodret op fra Kjæben, men bojer sig strax lige udad under en ret Vinkel. Under en næsten ret Vinkel hæfter det lille andet Led sig til Enden af første bagtil, og det store, tynde, pidskefnertdannede tredie Led bliver saaledes rettet lige bagud; dette sidste har langs den indadvendte Rand omtrent en Snæs meget lange, simple Borster eller Haar*).

Andet Par Kjæber bestaaer af en Noddel, eller den egentlige Kjæbe, og af to Vedhæng, Palpen og Svaben. Noddelen er langstrakt-firkantet, og har den indre Rand indsskaaren eller delt i tre smaa, afrundede, stærkt borstevæbnede Flige, af hvilke den mellemste er den mindste. Palpen er længer end Kjæb.delen (de forholde sig omtrent som ni til syv), toleddet, dog temmelig uhydeligt, det første Led næsten dobbelt saa langt som det andet, begge meget rigeligt væbnede med Borster langs den indre Rand. Svaben er meget langstrakt og tynd, kortere end Palpen (den naaer kun ganske lidt ud over dennes første Led), fremadrettet, langs den ydre Rand og i Enden væbnet med lange Borster (tildels Fjerborster).

Gjællefodderne ere ganske skjulte under Cefalothorax's Skjold, eller forraade sig i al Tald kun ved nogle, langs dens nederste Rand fremragende Borster; de kunne altsaa først undersøges, efterat dette er borttaget. Antallet af Gjællefodderne er

*) Dette Kjæbepar er blevet misforstaet af Milne-Edwards, der dels har taget det for andet Par, dels vendt op og ned paa det.

ette Par, af hvilke de tre første upaatvivleligt svare til Defapo-
dernes tre Par Kjæbesodder, de andre til Brystfodderne. De ere
hvide, meget tynde og blode, og hver bestaaer af tre Plader.

Hos første Par er den indersste Plade eller Hoden no-
get længer end de andre, ved Hoden bred men i den største
Strækning af en smal og liniedannet, i Enden afrundet Form;
den bestaaer af fire Led, af hvilke de to første sorholdsvis
ere lange, de to sidste korte; Ledinddelingen temmelig uhydelig
og vanskelig at sagttage, hvilket vel maa betragtes som Alarsog
til, at Milne-Edwards aldeles ikke har udtrykt denne. Den
indre Rand og Enden af Hoden ere tæt besatte med lange
Hjerborster (især udværende i Enden sig ved Længde), der-
imod gaae disse kun lidt om paa den ydre Rand; Mellem-
platen eller Palpen, der ligesom ved Led er hæstet til det
ydre Hjorne af Indersiden, har Form af en langstrakt Oval,
eg er langs den ydre Rand besat med en Snæs korte, tem-
melig spredte Haar; mod Enden viser den to starke Borster, af
hvilke den ene udvækker sig ved en betydelig Længde. Yder-
pladen eller Gjællen er noget krummet, af Tungeform, og
viser kun en eneste Borste paa den ydre Rand mod Enden.
De andre Hodpar stemme i Hovedsagen med det bestrevne, kun
tiltage de først i Størrelse, men blive derpaa mindre, især det
ottende Par; ogsaa forandre Pladernes indbyrdes Størrelses-
forhold og Form sig noget, ligesom ogsaa Borstetallet. Mellem-
pladen bliver saaledes hos det sjette Hodpar og hos flere af de
føregaaende bredire eg mindre regelmæssigt oval, samtid viser
sig ved en Længdescriber ligesom delt i to Halvdeler. Efter de
otte Ringe, som bære de otte Par Gjællefodder, folge fire
Ringe, som hver bærer et Par store Svommefodder eller Bug-
fodder; ogsaa disse Ringe skjules under Nygsthjoldet, hvorimod
Fodderne rage langt frem nedensfor dette.

Første Par Vugfodder bestaaer af et stort, tykt og

plumpt Grundled og to Endeled; det ydre Endeled er bredere men meget kortere end det indre (de forholder sig omtrent som to til tre), i hele Længden næsten lige bredt, i Enden stumpet afrundet; langs den ydre Rand (dog ikke i hele Længden, thi en lille Strekning fra Noden er nogen) sees en tæt Række af omtrent en Snes meget sorte Dobbelttorne (ø: omtrent 40 Torn, som sidde sammen parvis); disse Torn ere tæt saugtandede langs Siderne; efter disse følge fire meget sterke Pigge, af hvilke den første endnu er anbragt paa yderste Rand, den anden paa Hjørnet af yderste og nederste Rand, og de to sidste paa nederste Rand; den første er den korteste, den anden omtrent dobbelt saa lang, den tredie længer end første men kortere end anden, den fjerde den længste. Dernæst følge endel meget lange Hjerborster, af hvilke fire eller fem endnu ere anbragte paa den nederste Rand, de øvrige derimod langs den inderste eller rettere forreste Rand. Det inderste længere Endeled, som endog lidt overgaaer Noddelen i Længde, eller forholder sig til denne som ni til otte, er næsten liniedannet, og dets yderste-nederste Rand gaaer ud i en lille Torn; fra Enden udsender det en meget lang Pig; dets ydre Rand er besat med en Snees meget lange Hjerborster (især ere de nederste lange) og den indre Rand ligeledes. Endnu maa med Hensyn til dette Fodpar mærkes, at der fra Grundledet udgaaer en lang Torn i Enden af den ydre Rand, og at den indre Rand ligeledes mod Enden udsender et Par Torn, men at tillige et lille Vedhæng udgaaer fra Enden af denne indre Rand ved Noden af indre Endeled; dette Vedhæng har Form af en noget langstrakt, ubetydeligt bojet, i Enden afstumpet og med nogle smaa kelle- eller hagedannede Legemer forsynet Plade. Andet Par Bug-fodder synes blot deri at adskille sig fra forste, at det ydre Endeled er længer i Forhold til det indre, og at dets ydre Rand ikke er besat med Dobbeltborster men med sex til otte

stærke og temmelig lange Pigge; ogsaa er Bedhaenget ved Noden af indre Endeled meget mere buet eller tykt. Tredie Par Fodder stemmer meget nær i Form med andet Par. Fjerde Par Svommefodder er det mindste, og den ydre Endeplade næsten ligesaa lang som den indre (de to foregaaende Par gjøre i denne Henseende Overgang mellem første og fjerde); iovrigt stemmer dette Fodpar med de foregaaende, blot at et Forhold, som hos disse kun fremtraadte fragt eg ustydeligt, her er meget usynelæggende, nemlig at den indre Endeplade og Bedhaenget udgaae fra et eget lille Led, og ikke umiddelbart fra Grundleddet.

Den ovriga Del af Bagkroppen bestaaer, forneden af Halevedhaenget, af fire Ringe, der graderis astage i Tykkelse, men derimod tiltage i Længde, saa at altsaa første er den korteste og tykkest, sidste den længste og tyndeste; denne sidste udsender fra den bageste Rand forneden to smaa Pigge. De to første af disse Ringe ere forsynede hrer med et Par Fodrudimenter.

Det første Par Smaafodder er toleddet; Grundleddet meget fort; Endeleddet langstrakt, smalt, i Enden straat ajskaaret i Retningen bagtil og udad, langs den inderste Rand besat med Borster, i Enden med en halv Snæ Torn. Det andet Par Smaafodder bestaaer kun af et fort men stærkt og plumpet Led, af oval, bagtil tilspidset Form, hvilket langs den ydersie Rand og i Enden viser sem til sex meget stærke og lange Torn, der graderis tiltage i Længde. Paa den inderste Rand er det forsynet med smaa Borster. Paa Bugfladenmidt imellem dette Fodpar udvider Ringen sig til en temmelig stor Spids.

Efterat have fuldsort Beskrivelsen af denne Art, vil jeg gjøre opmærksom paa den af Thompson fremsatte Mening, ifolge hvilken Nebalierne skulde være Cirriped-Unger*).

Milne-Edwards forkaster temmelig bestemt denne Ansuelse, dog uden at kunne anføre Kjendsgjærninger derimod. Det vil derfor ikke være overflodigt at bemærke, at jeg ofte og allerede for endel Aar tilbage har undersøgt drægtige Hunner. Egene, som ere meget store, og derfor ikke meget talrige **), af hvil Farve, opbevares under Skjoldet mellem Gjællefodderne, og undergaae i dette Leje deres første Forvandlinger. Disse er det dog først i den sidste Tid lykkedes mig at opdage, idet jeg har haft et temmelig stort Antal drægtige Hunner til min Disposition***), men jeg kan paa Grund af den store Skrivelighed af de, flere Aar i Spiritus opbevarede Embryoner, kun give en meget usuldstændig Beretning om Udviklingstriuene. Saameget er imidlertid afgjort, at Udviklingen er meget forskjellig fra den, der finder Sted hos Slægten Apus, og har langt større Lighed med adskillige Dekapoders Udvikling. Legemet viser sig bestaaende af to Hoveddeler, en Forkrop og en Bagkrop, der næsten have lige Længde (Bagkroppen er dog lidt længer end Forkroppen), men derimod ere meget forskjellige i Henseende til Tykkelsen. Den første er af næsten fugledannet Form, og viser endnu ikke noget tydeligt Rygskjold, ligesom jeg heller ikke har funnet bemærke Øjne, men derimod adskillige Lemmer. Jeg mener, at have skjælnet syv Par af temmelig tynd Form, der gradevis astage i Længde forsra bagtil. Den sidste er langstrakt og smal, synes at bestaae af tretten (og tildels meget utydelige) Ringe, af hvilke vel fem ere Brytringe og otte Bugringe. Alle forekomme de mig at være smaa

*) Zoological researches pag. 83. Jeg har ikke selv haft Adgang til dette Skrift, men anfører det efter Milne-Edwards.

**) Storrelsen $\frac{1}{4}$ til $\frac{1}{3}$ Linie. Antallet naaer maaske næppe nogenfindende 50.

***) Derimod har jeg endnu ikke funnet opdage Skjælnemerker mellem Hanner og Hunner, eller maaske har jeg blandt et stort Antal Individer kun truffet Hunner.

og næsten ustannede Lemmer, undtagen den næstsidste. Hvad der er afgjort, er, at det første Par eller Halevedhængene overgaae de foregaaende i Størrelse, og have Form af ovale Plader, der ende hver med en temmelig lang og plump Borste.

Saavel af denne Art som af dens Embryo har jeg i det øfteeiterede Værk leveret detaillerede Afbildninger (Crustacés Tab. 40*).

) Denne Art kan ikke adskilles fra *N. Geostroyi* ved Bugfodernes Antal, hvad M. Edwards og Andre efter Fabricius's Angivelser have troet. Imidlertid vil det ikke være varseligt paa anden Maade at diagnosere den, dersom de af M. E. meddelede Afbildninger (Hist. d. Crust. Tab. 35 og især Regne animal. Crust. Tab. 4) ere nejagtige. Foreløbigt foreslaer jeg efter disse følgende Diagnose.

Nebalia bipes: pedunculus oculorum subeylindricus, basi haud coaretatus; appendix antennarum superiorum lauellosa tertiam ferme longitudinis flagelli partem æquans; secundus pedunculi antennarum inferiorum articulus tertio multo brevior, supra aculeo magno instructus terminali; sextus septimusque abdominis annuli multo altiores quam longi; appendix caudalis tribus ultimis annulis abdominis junctis longior, quintam longitudinis animalis partem superans.